

lluita

Quan els treballadors fan vaga, no és que no vulguin treballar, sinó que volen fer-ho en millors condicions.

Francesc Layret

obrera

Gran mobilització social

- **La reforma laboral del PP** fa un any que destrueix el nostre mercat de treball
- **La manca de polítiques** de reactivació econòmica dispara el creixement de l'atur i les desigualtats durant el 2012
- **Coneixes els avantatges** d'estar afiliat a CCOO?

contra l'atur

i la corrupció

GENER-MARÇ 2013

ENTREVISTA 4

Ulrich Beck: "Els estats nacionals cada vegada tenen menys capacitat de garantir la seguretat a la seva població"

INFORME 6-7

La reforma laboral del PP fa un any que destrueix el nostre mercat de treball

EMPRESSES 8

Temps difícils per a la defensa dels llocs de treball i les condicions laborals

SECTOR FINANCER 11

Un sector estratègic amb 55.000 treballadors menys?

MOBILITZACIÓ 12-13

Europa creix al carrer i manté l'espurna del 14-N

IGUALTAT 15

La crisi frena la reducció de la bretxa salarial entre homes i dones

OCUPACIÓ 16-17

La manca de polítiques de reactivació econòmica dispara el creixement de l'atur i les desigualtats durant el 2012

POLÍTICA SANITÀRIA 21

El negoci privat amenaça la sanitat pública

SECTOR 27

CCOO exigeix el desbloqueig de la negociació del Conveni del metall de Catalunya

AFILIACIÓ 28-29

CCOO no incrementa la quota d'afiliació per a l'any 2013

Coneixes els avantatges d'estar afiliat a CCOO?

editorial

Contra l'atur i la corrupció

Els darrers sondejos d'opinió recullen que la corrupció és ja la segona preocupació de la ciutadania. En un context de profunda crisi econòmica que està generant atur, pobresa i desigualtats, l'enriquiment il·lícit d'uns quants, l'evasió d'impostos, el frau fiscal o el tràfic d'influències produeixen indignació, desencís i decepció vers la política i les institucions.

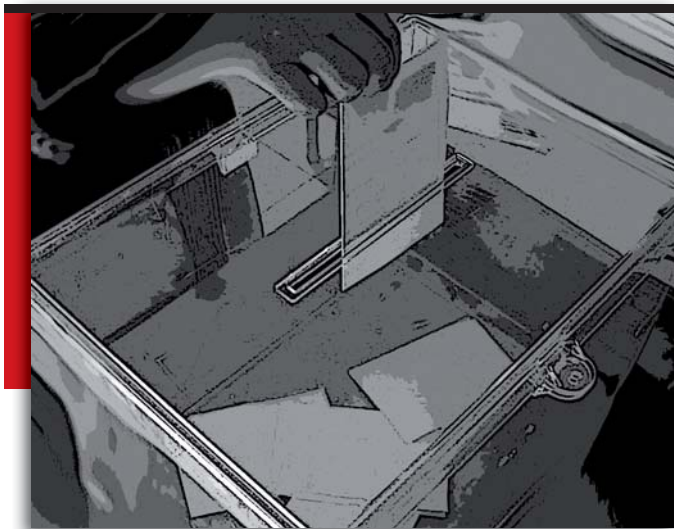
La corrupció és una altra cara de la bombolla immobiliària i un exemple de com alguns empresaris han utilitzat polítics i institucions en benefici propi. Han estat anys en els quals algunes empreses, executius i especuladors, fent servir el clientelisme, l'amiguisme i traspasant els límits de la legalitat, amb la complicitat de polítics i funcionaris, han fet prevaldre els interessos privats per damunt del benefici col·lectiu.

Per això, actuar contra la corrupció és lluitar contra l'atur i en contra dels poders econòmics i financers, que han estat responsables de la crisi i que ara estan marcant les polítiques d'austeritat i retallades per continuar enriquint-se a costa dels sacrificis de la majoria de la població.

Per donar resposta a aquesta greu crisi econòmica, política i institucional, cal actuar amb contundència, amb més democràcia i transparència, amb unes institucions independents dels lobbys de poder i donant veu i participació a la ciutadania. I s'ha de donar exemple: els partits polítics, assumint responsabilitats i cessant les persones imputades dels seus càrrecs públics; les institucions, actuant amb diligència, rigor i independència dels poders polítics i econòmics; les organitzacions empresarials i sindicals i altres entitats, actuant de manera escrupolosa en la gestió dels recursos i en les pràctiques internes; la ciutadania, no tolerant ni avalant amb el vot polítics imputats i condemnats per pràctiques corruptes.

Necessitem que la política recuperi la confiança de la ciutadania per poder tornar a fer el seu paper de contrapoder davant dels interessos privats i actuar al servei de les persones i no dels mercats. Per això, ens vam manifestar el dia 10 de març contra l'atur i la corrupció, perquè hi ha alternatives i s'ha de canviar la manera de fer les coses. ■

CCOO de Catalunya defensa el dret a decidir del poble català

CCOO defensa el dret a l'autodeterminació i considera que qualsevol de les diferents opcions que legítimament puguin plantejar-se requereix, necessàriament, consultar la voluntat del poble de Catalunya expressada en termes democràtics

Des de la seva fundació, CCOO de Catalunya sempre ha estat al capdavant de la lluita per fer convergir les aspiracions socials de la classe treballadora i les reivindicacions nacionals del poble català, des del convenciment que els drets socials i els drets nacionals són indistriables. I així va tornar a quedar clar en el passat congrés del sindicat, on es va aprovar una resolució a favor del dret a decidir del poble de Catalunya.

El compromís de CCOO es va posar de manifest en la lluita contra la dictadura i per la recuperació de la democràcia i les llibertats nacionals de Catalunya, i en la convicció d'esdevenir una societat cohesionada amb independència del lloc d'origen de les persones que la integren. La voluntat de ser un sol poble i unir els treballadors i treballadores sempre ha presidit l'actuació del sindicat.

La resolució recorda les propostes històriques que han fet del nostre sindicat una organització hegemònica al nostre país. Propostes com el desenvolupament d'un marc català de relacions laborals i socials són una aportació fonamental al procés de construcció nacional. També l'aposta per la normalització de la llengua catalana, entesa com un dret de ciutadania, i la promoció del seu ús social en tots els àmbits de la societat, especialment en el món laboral; la implicació en la configuració d'un model educatiu català com a eina d'igualtat d'oportunitats i cohesió social; el compromís amb la millora dels estatuts de Catalunya del 1979 i del 2006; la defensa del concert econòmic solidari per garantir un finançament més just per a Catalunya, o el posicionament històric a favor del dret a l'autodeterminació, són altres aspectes que expressen la voluntat del sindicat de fer avançar l'autogovern.

En la resolució es recullen les dificultats amb què s'ha trobat històricament Catalunya en el seu procés de construcció nacional, com la campanya contra l'Estatut, la negativa de voler acordar un pacte fiscal que superi el dèficit històric de Catalunya o els atacs contra la llengua i el model d'escola catalana,

que busquen trencar la convivència i la cohesió de la nostra societat. I es recorda la renúncia del Govern de CiU a defensar les competències sociolaborals, anteposant els seus interessos de classe als interessos nacionals, cosa que s'evidencia en la política de retallades socials i el consegüent desballestament de l'estat del benestar que se'n deriva.

Davant d'aquesta situació, el poble de Catalunya s'ha expressat de manera diversa, àmpliament majoritària, a favor del dret a decidir democràticament el seu futur i avançar com a país. També en contra de les retallades socials i el desmantellament de les estructures públiques de salut, educació, serveis socials i dependència, entre d'altres.

Dret a l'autodeterminació

La resolució destaca el moment transcendent que viu el poble de Catalunya. En aquest sentit, CCOO defensa el dret a l'autodeterminació i considera que qualsevol de les diferents opcions que legítimament puguin plantejar-se, com ara l'estat federal i plurinacional, un estat independent o el manteniment de l'estat de les autonomies, entre d'altres, passa necessàriament per consultar la voluntat del poble de Catalunya expressada en termes democràtics. Per a CCOO, qualsevol consulta ha de reunir l'indispensable requisit de rigor, la plena transparència i la claredat en el procés.

En l'exercici del dret a decidir, la resolució deixa molt clar que CCOO de Catalunya respectarà la pluralitat d'opcions dels seus afiliats i afiliades, i en qualsevol dels escenaris de futur, com a sindicat de classe i nacional, i que seguirà realitzant la seva funció social, que és organitzar els treballadors i treballadores per defensar els seus interessos i gestionar el conflicte social. CCOO de Catalunya s'autoemplaça a ampliar complicitats i, en aquest sentit, fa una crida a les diferents forces polítiques i socials i al conjunt de la societat civil per construir un model de país amb valors de justícia social i ètica del fet públic, en què es posi al capdavant de tot la democràcia social, la defensa de l'estat del benestar, la igualtat d'oportunitats i el dret al treball. Això és absolutament incompatible amb l'aplicació de les polítiques neoliberals i els privilegis d'una minoria. ■

“Els estats nacionals cada vegada tenen menys capacitat de garantir la seguretat a la seva població”

ULRICH BECK

És sociòleg

Ulrich Beck és un sociòleg alemany. Actualment és professor de la Universitat de Munic i la London School of Economics. Fa més de 25 anys va publicar el llibre de gran èxit *La sociedad del riesgo* i recentment ha publicat *Una Europa alemana*.

■ La crisi actual ha mostrat que els riscos que acompanyen la nostra societat presenten una gran diversitat?

El concepte s'ha ampliat, i això m'ha sorprès. La societat del risc, com a pronòstic, per desgràcia, s'ha confirmat. La crisi financera i la crisi de l'euro ho han demostrat amb claredat. No tan sols a escala nacional o social, en el marc de l'oposició entre capital i treball, més enllà de les fronteres, a les persones se les condemna a situacions que abans eren impensables. Però al mateix temps es genera una atenció, un interès per parlar de coses, de debatre obertament. D'una banda, aquest és un procés lamentable quan tothom percep la catàstrofe. De l'altra, això fa que la gent es mogui. De cop i volta comencen a rumiar, si no hi ha una alternativa, si no hi ha altres solucions. La societat del risc mundial sembla estar emparen-

tada amb el principi d'esperança. Perquè del que es tracta és de trobar una nova perspectiva dins aquesta manca de perspectives, per poder sobreviure. És una paradoxa sorprenent que la societat del risc vagi acompanyada de l'esperança de trobar una sortida a aquesta davallada a la qual ens hem vist abocats.

■ A *La sociedad del riesgo* deia una cosa que sembla tremendament actual: “La societat del risc és una societat catastròfica. Hi ha l'amenaça que l'estat d'excepció es converteixi en l'estat normal”. Quina és la sortida?

En aquest punt puc respondre amb molta claredat. No hi ha camí de tornada. Per molt que ens ho demani el cap. Imaginem per un moment que tots els moviments nacionals que s'estan creant en contra d'Europa se surten amb la seva. Europa es desfà en si mateixa i cadascú torna a actuar pel seu compte. D'aquesta manera, no hi hauria solució per a tots els problemes que hem generat conjuntament i que hem d'arreglar junts. Cadascú seria un no-res, també Alemanya. Aquesta és una reflexió que penso que encara no hem fet prou clarament. Europa ens ha fet poderosos. El Regne Unit n'és un bon exemple. Ells pensen que, si abandonen, sortiran guanyant. Però cauran en el no-res, perquè també el no a Europa que caracteritza amb tanta força la identitat

britànica ha perdut el seu valor. Resulta que ni tan sols dient *no* se'ls escolta algú. Menys encara quan hagin sortit. Penso que és important veure que la Unió Europea ens dóna poder a tots, també a Alemanya.

■ Europa està patint una crisi d'identitat. Es parla de comunitat de destí, de mercat interior. Quin és l'element que fixa la identitat d'Europa, el que fa que valgui la pena l'esforç?

Hi ha molts elements positius. Per començar hi ha la qüestió del passat. Europa ha aconseguit una cosa molt difícil. Ha convertit enemics en veïns. Per a nosaltres això ja és tan evident que no ho vivim com una cosa extraordinària. Però si pensem en tots els conflictes i guerres que hi ha al món, sí que sembla un fet destacable. Tanmateix, és cert que avui les persones es veuen confrontades amb un incertesa extrema. Ningú no sap per on continuarà la mateixa vida, l'existència econòmica. Europa ens hauria de donar seguretat, per això és tan important pensar en l'Europa social. Els estats nacionals cada vegada tenen menys capacitat de garantir la seguretat a la seva població. És important que diguem a les persones que Europa comporta una nova perspectiva, que ofereix protecció als treballadors i als ciutadans. Perquè en un món absolutament interdependent, ja no és possible

aïllar-se. Sols no podem sobreviure i per això ens hem d'unir. Això suposa deixar de banda un cert grau d'autonomia per poder assolir més sobirania. Quan escolto gent que diu que cal el nacionalisme (dels estats) per trobar una sortida, els dic que el nacionalisme, tal com el coneixem fins ara, és l'enemic de la nació, no la solució. Hem de pensar que precisament en interès de la nació, en interès de la mateixa cultura política hem de construir Europa. Per fer possible aquesta identitat nacional.

■ **Se'ns diu que hem d'estalviar per poder créixer i crear ocupació. Amb un 26% d'atur la prioritat hauria de ser l'ocupació. Quin paper té el factor treball en la superació de la crisi?**

Un paper clau. Penso que les societats europees són societats treballadores. També la identitat, l'existència de les persones es defineix mitjançant el treball. No tan sols perquè, per exemple, les categories d'edat en l'àmbit social es defineixin pel treball. Els joves són els que encara no tenen feina. Els adults són els que estan actius al mercat laboral i la vellesa es defineix per l'edat en la qual es deixa la feina. Aquí es veu fins a quin punt el treball marca la societat. Fins i tot penso que aquesta dependència és massa forta. El fet que la meitat dels "joves", entre cometes, perquè de vegades parlem de joves quan ja passen dels trenta anys i continuen sense feina, no tinguin feina no és una circumstància adversa, sinó un escàndol! I no ho dic com a valoració personal, sinó com a diagnòstic europeu. Si ho analitzem en relació amb els valors, l'experiència, les expectatives que Europa hauria d'oferir als joves, és senzillament inacceptable. I si aquest és el resultat de la política, anem venuts. En aquest cas i dient-ho amb tota sobrietat, estaríem vivint a Europa situacions prerevolucionàries. Perquè les institucions no poden oferir possibilitats per viure a les persones formades que compleixen amb tot el que se'ls havia demanat. Això no anirà bé, ha de passar alguna cosa. Aquí és on tenen importància els sindicats, també a escala europea, perquè en l'àmbit nacional ja no hi ha marge. Ha de venir una dimensió europea i aquest, fins ara, no és el cas, perquè continuem orientant-nos en molts àmbits a escala

nacional. S'ha de fer un salt endavant per poder dir a la gent que lluitem per una nova forma d'Europa, que ens pugui oferir noves seguretats. Ho podem aconseguir no imposant més impostos als ciutadans, cosa que suposaria més rebuig, sinó gravant fiscalment els bancs. Per exemple, amb l'impost de transaccions financeres, que faci responsables els bancs dels perills als quals han exposat el món, però que també permeti que Europa pugui desenvolupar una política pròpia. Aquestes són dimensions que s'han de tornar a negociar en aquesta crisi.

■ **Vostè defensa que la sortida de la crisi exigeix un contracte social. Aquesta és també una de les demandes de la Confederació Europea de Sindicats. Quines són aquí les prioritats?**

La visió és que s'ha de recuperar Europa per als individus. Europa és una qüestió d'élits. No hem pensat prou en les institucions. I això té la seva importància. El Parlament, les administracions o la Cort Europea de Justícia són institucions rellevants, però no tenen connexió amb la ciutadania, que no sap què n'ha de fer. I això és així, tot i que als tractats hem formulat drets fonamentals per als europeus. Però no sembla que estiguin vius, perquè no arriben a la ciutadania. Hem de pensar Europa des de les persones. Ens hem de preguntar com seria una Europa per la qual la gent no tan sols estigués disposada a votar, sinó per la qual també volgués lluitar quan estigués amenaçada. Però aquest no és el cas. Europa s'identifica en un context burocràtic. Per això, és important pensar en les llibertats. Aquí s'han assolit alguns èxits pel que fa a la superació de fronteres, especialment per als joves. Però s'haurien de completar i això comporta desenvolupar l'Europa social també en l'àmbit democràtic.

■ **Finalment, en relació amb el paper que està tenint Alemanya, un economista plantejava la qüestió en els següents termes: hegemonia o lideratge?**

Justament d'això tracta el meu llibre *Una Europa alemana*. Penso que Alemanya no ha volgut tenir aquesta hegemonia, sinó que s'hi ha trobat. Jo he desenvolupat

el concepte *merkiavelli*, una combinació entre *Maquiavel* (Machiavelli, en italià) i *Merkel*, justament perquè sembla que, mitjançant els seus dubtes i ajornaments, mitjançant el fet d'estar a favor d'una cosa i de cop i volta estar-hi en contra, fa evident la dependència dels països de la posició alemanya. Al mateix temps, s'ha institucionalitzat la política interior alemanya com a filtre i principi motor de la política europea, fet que ha reforçat la posició de Merkel a Europa i també internament.

“He desenvolupat el concepte *merkiavelli*, una combinació entre *Maquiavel* (Machiavelli, en italià) i *Merkel*, justament perquè sembla que, mitjançant els seus dubtes i ajornaments, mitjançant el fet d'estar a favor d'una cosa i de cop i volta estar-hi en contra, fa evident la dependència dels països de la posició alemanya.”

Això comporta un desplaçament significatiu dels equilibris de poder, però també aboca Alemanya a un paper problemàtic. D'això tracta el meu llibre. L'austeritat es presenta com a racionalitat econòmica, no com una part de la cultura alemanya. Però al darrere està fent l'ullet en Martí Luter. S'insinua el protestantisme, perquè es diu que el patiment possiblement ens faci millors persones. Tot aquest rerefons hi té un paper. Hem de constatar que a Alemanya no es parla de poder. Que aquesta és una paraula tabú. Es parla de responsabilitat. Diem que som responsables amb Europa, però en el fons el que fem és reforçar la nostra posició de poder en l'àmbit europeu. I aquest és un procés que afecta Europa. Espero que ho veiem amb més claredat a Alemanya i espero també que es corregeixi en les properes eleccions. ■ **Ricard Bellera**

La reforma laboral del PP fa un any que destrueix el nostre mercat de treball

Un any després que el Govern del PP aprovés la reforma laboral, la situació del mercat de treball espanyol s'ha agreujat de manera clara i la majoria dels treballadors i treballadores del país hem vist empitjorades les nostres condicions laborals.

Amb la reforma laboral ha augmentat el ritme de tancament de les empreses

CCOO de Catalunya ha estudiat un conjunt d'indicadors relacionats amb l'atur, la contractació, l'economia i la situació industrial, i els ha reunit en un informe de conjuntura sectorial i sociolaboral que mostra com la situació econòmica a Catalunya i Espanya ha empitjorat notablement durant el darrer any, en què s'ha aplicat la reforma laboral.

Més persones aturades

Si aprofundim en l'estudi veiem com actualment, a Catalunya, hi ha 661.800 persones aturades, amb 32.712 persones desocupades més que l'any anterior. Això vol dir que amb la reforma laboral hi ha hagut un augment del 5,3% de l'atur i que la taxa d'aquest indicador ha pujat fins al 24%.

D'aquesta manera, si tenim en compte que amb el començament de la crisi econòmica ja hi va haver molta gent que es va quedar sense feina i que el 2011 l'atur va augmentar en més de 50.000 persones, veiem que la reforma laboral no ha ajudat gens a millorar la situació dels treballadors i treballadores catalans.

La reforma no ha significat cap canvi de tendència positiu pel que fa a l'atur, però si mirem la contractació tampoc hi veiem cap millora. Així, no només no s'ha creat ocupació, sinó que s'han deixat de formalitzar més de 15.000 contractes en relació amb el 2011.

Així, veiem com la destrucció de llocs de treball, l'augment de l'atur i el cada cop més difícil retorn al mercat de treball tenen conseqüències molt negatives que afecten directament les llars i les persones més vulnerables del nostre país.

Més expedients de regulació, tancaments i acomiadaments

Amb la reforma laboral, el conjunt de les empreses ubicades a Catalunya han presentat més expedients de regulació d'ocupació que mai. En total, han estat uns 5.500 expedients, que han afectat més de 75.000 persones. Això significa que hi ha hagut un 50% més de persones involucrades en aquests processos que l'any 2011.

Les empreses continuen acomiadant gent i destruint llocs de treball en els quatre grans sectors (agricultura, indústria, construcció i serveis), però principalment ha estat en la indústria on

més ERO hi ha hagut. Així, el 7,1% dels treballadors d'aquest sector han estat afectats per ERO durant el 2012.

La reforma laboral tampoc ha servit per frenar el ritme de tancament d'empreses, ja que durant el 2012 han abaixat la persiana més empreses que al llarg de l'any anterior a la reforma laboral. Concretament, han estat 3.186 les afectades, unes 400 més que el 2011.

Així, la reforma laboral, l'empitjorament de les condicions de treball i les retallades de drets socials han causat un efecte molt negatiu sobre les persones, que es fa evident amb l'augment del nombre de famílies que tenen tots els membres sense feina i amb el de llars on cap dels integrants no rep cap subsidi. Amb aquest panorama desolador i una situació crítica i delicada per a tantes persones, veiem augmentar directament el risc de fractura social al nostre país.

Empitjoren les condicions recollides en els convenis

La reforma laboral està tenint un clar impacte negatiu en la negociació dels convenis col·lectius. Fins a l'octubre passat només s'havien signat la meitat dels convenis que l'any 2011.

A més, veiem que la mitjana d'augment dels sous s'ha situat en el 2% en tots els convenis, però que en els nous que s'han signat durant el temps d'aplicació de la reforma només ha estat d'un 0,34%. Aquesta xifra està molt allunyada de la recomanació de l'Acord estatal de negociació col·lectiva per al 2012-2014.

Si ens fixem en les clàusules de revisió salarial en els convenis registrats, veiem que el 2011 afectaven el 80,76% dels treballadors i que ara només cobreixen el 54,76%. Això fa que s'incrementi el risc de no recuperar el poder adquisitiu que tenien el conjunt dels treballadors i les treballadores, ja que la majoria dels preus de productes i serveis augmenten, però els sous no.

La reforma no ajuda a sortir de la crisi

En resum, un any després de l'aprovació del RDL 3/2012, de 10 de febrer, de mesures urgents per a la reforma del mercat laboral, la situació del mercat de treball continua sense presentar signes de millora, perpetuant la destrucció d'ocupació, augmentant el nombre de persones desocupades i fent més precàries les condicions de treball. Es castiga durament el conjunt de la població i se la condueix, cada cop en major nombre, a una situació de desprotecció i manca de recursos que fa que no pugui cobrir les necessitats bàsiques per viure.

Davant l'evidència que tots els indicadors del mercat laboral i de les condicions de vida de les persones han empitjorat, podem afirmar que la darrera reforma laboral, un any després de la seva entrada en vigor, ha estat un fracàs.

En lloc de crear ocupació, el seu objectiu principal, ha augmentat el nombre de persones aturades, i en comptes de millorar les condicions de treball, aquestes han empitjorat de manera important.

Altres reformes legals que han acompanyat la laboral han minat, encara més, els drets de les persones: educació, salut, justícia, serveis públics, atenció a la dependència, protecció per atur, finançament dels ajuntaments, règim de pagaments a proveïdors de l'Administració, ofensiva contra organitzacions sindicals, reforma unilateral de la Llei de la Seguretat Social i de la regulació de les empleades de la llar, congelacions de pensions, rebaixes salarials dels treballadors públics, etc.

A més, les iniciatives legislatives de caràcter econòmic, com l'augment de l'IVA, les rebaixes salarials i la congelació de l'SMI (salari mínim interprofessional), l'IPREM (indicador públic de renda d'efectes múltiples), l'IRSC (indicador de renda de suficiència de Catalunya) i de les pensions limiten el poder adquisitiu de les persones.

També es veuen reduïdes la capacitat de consum i la demanda interna, factors bàsics per a la recuperació econòmica i l'augment de l'activitat empresarial i productiva, que poden generar ocupació.

És per això que demanem que es retirin les mesures implantades amb la reforma laboral, que s'ha demostrat inútil per crear ocupació, ineficient per a la recuperació econòmica i injusta amb les persones.

Volem que es facin polítiques d'estímul de l'economia i que els poders públics no continuïn amb les retallades. A les empreses, els costa més crear llocs de treball i els treballadors veuen el futur incert i, per això, redueixen el consum i la demanda. Ens falten polítiques públiques d'inversió i ens sobren les de retallades. Necessitem que es faciliti el canvi cap a un creixement econòmic que ens faci sortir de la crisi, i no reformes que ens hi enfonsin encara més. ■

Temps difícils per a la defensa dels llocs de treball i les condicions laborals

Els darrers mesos estan sovintejant notícies d'empreses amb problemes econòmics que o bé retallen plantilla o bé retallen salaris. Per això, en molts casos, les mobilitzacions impulsades des de CCOO i els comitès d'empresa malden per evitar els efectes negatius dels ajustaments

Així, el sindicat s'ha posat al costat dels treballadors i ha denunciat les conseqüències de l'ERO d'Ercros per a Flix i per a les empreses auxiliars que en depenen. Aquesta mateixa situació és la que provoquen els tancaments de la carrossera Noge, d'Arbúcies, o de General Electric Power Controls, de Sant Vicenç de Castellet, tancaments que semblen una deslocalització pura i dura.

L'acció sindical ha tingut efectes a ACECSA (Aceros para la Construcción), de l'Arboç del Penedès, on s'ha aconseguit que no hi hagi acomiadaments, i per als treballadors d'FCC de la recollida d'escombraries de Mataró, en què s'ha tirat enrere la reducció salarial prevista. A Caprabo, l'anunci de 400 acomiadaments i de la modificació de les condicions laborals ha quedat aturat amb la negociació col·lectiva.

A la tèxtil Gallostra, de Pineda de Mar, l'organització obrera ha servit per demostrar la mala gestió de la direcció i la seva responsabilitat en el tancament de l'empresa. A més, s'ha lluitat a Tradema, de Solsona, per minimitzar-ne el tancament; a l'Ajuntament de Sant Quirze del Vallès, perquè la plantilla cobri la paga extra de Nadal, o al de l'Ametlla del Vallès, on es demana austeritat als treballadors mentre els regidors s'han apujat el sou.

Hi ha hagut mobilitzacions a la Diputa-

ció de Barcelona, contra les retallades en els dies de permís; a Dominion Instalaciones y Montajes, de Girona, per exigir la readmissió dels treballadors acomiadats; a les ambulàncies Condal, de l'Hospitalet, per defensar els llocs de treball; a Husa Hoteles, per cobrar els salaris, o a Europea de Cuinats, SL (Grup SERHS), al Camp Nou, pel manteniment de les condicions laborals.

Al sector de les TIC (tecnologies de la informació i la comunicació), la patronal AEC bloqueja des del 2009 la negociació del conveni del sector i afavoreix, així, la desregulació de les condicions laborals. Per això, CCOO va escenificar una protesta en el marc del Mobile World Congress de Barcelona.

El sindicat també ha estat amb les vagues del personal d'Iberia, contra la pèrdua de milers de llocs de treball, o amb la plantilla de Televisió de Catalunya (TVC), en defensa del model de televisió de servei públic, de la producció interna i dels llocs de treball. En la mateixa línia, es demana un nou projecte industrial a Derbi o que es retirin els acomiadaments plantejats per Maxion Wheels (antiga Hayes Lemmerz Manresa). Igualment, es critica l'excessiva xifra de 3.002 persones afectades per la reestructuració a CaixaBank, on la planti-

Segueix el preocupant desmantellament del sector industrial català

lla ja està fent un esforç de contenció salarial des del 2011, o que es parli de reduir l'estructura i l'ocupació a CatalunyaCaixa, cosa que pot comprometre el valor de l'empresa i el seu paper com a agent activador de l'economia.

Els treballadors de Paradores de Turismo —la majoria són rendibles— o d'Endesa —que va declarar grans beneficis l'any passat— han fet mobilitzacions per defensar-se, i han hagut d'exercir mesures de pressió les treballadores de Confeccionnes Pupi, de Sant Ramon, a Lleida, que no cobraven bé la indemnització. Finalment, cal destacar que el personal de Cacaolat s'ha mobilitzat contra els acomiadaments i també el personal de l'empresa de serveis de terra Swissport, pels constants incompliments de drets laborals regulats en el conveni.

La recessió econòmica, doncs, continua i ens ha fet passar un dur hivern. Com sempre, però, CCOO seguirà fent costat als treballadors i treballadores perquè no paguin les conseqüències d'una crisi que no han provocat. ■

Ports de l'Estat tenen beneficis

Mobilitzacions a Ports de l'Estat contra el bloqueig del conveni

Els treballadors i treballadores de Ports de l'Estat han iniciat un calendari de mobilitzacions per protestar contra la paralització, al Ministeri d'Hisenda, del conveni col·lectiu signat pels sindicats i Ports de l'Estat - Autoritats Portuàries del Ministeri de Foment.

Després de més de set mesos d'espera perquè la Comissió Executiva de la Comissió Interministerial de Retribucions (CECIR) validés l'acord signat pels sindicats i la direcció de Ports de l'Estat per modificar el II Conveni col·lectiu, la Comissió de Retribucions diu que no. Cal tenir en compte que aquest acord estava avalat per la ministra de Foment, i que s'estan fent mobilitzacions (assemblees, concentracions, tancaments i vagues parcials) des del passat 8 de gener. A pesar d'això, el CECIR (Ministeri d'Hisenda) no va aprovar l'acord de modificació del II Conveni signat pel Ministeri de Foment i els sindicats el 25 de juny.

Cal recordar que Ports de l'Estat no estan en dèficit (van tancar el 2012 amb 200 milions d'euros de beneficis), són autosuficients en l'àmbit econòmic i donen beneficis. Això encara fa més difícil explicar el perquè d'aquesta actitud per part del Ministeri d'Hisenda, llevat que, darrere de tot això, hi hagi unes claus que, en cap moment, han exposat als representants dels treballadors.

El calendari de mobilitzacions inclou, en aquest últim tram, una vaga de 24 hores el 6 de març, i de 72 hores per als dies 3, 4 i 5 d'abril. ■

CCOO considera un robatori el Conveni de grans magatzems

La patronal del sector, ANGED, i els "seus" sindicats, FASGA i FETICO, han signat un conveni col·lectiu que afecta 230.000 treballadors i treballadores a tot l'Estat, i suposa, segons denuncia CCOO, el conveni amb més retallades de la història: rebaixa salarial, eliminació del pagament de diumenges i festius, augment de la jornada anual... Aquestes són algunes de les "perles" pactades entre la patronal i els seus sindicats amb la total oposició de CCOO.

A ningú li escapa que, escudant-se en la crisi i en les facilitats que els atorga la reforma laboral, la patronal ha exercit el xantatge per obtenir majors beneficis a costa dels drets i del salari dels treballadors i treballadores d'un sector per si mateix força precari i amb salaris molt ajustats.

Davant d'aquesta agressió per part de les empreses, des de Comissions Obre-

res s'han impulsat tot un seguit de mobilitzacions, tant durant la curta i fugaç negociació com després de la signatura del Conveni, en defensa dels drets dels treballadors i les treballadores de les grans superfícies, amb aturades parcials en alguns centres i amb el repartiment de fulls informatius entre les plantilles i els clients i les clientes de les grans superfícies.

Cal destacar que, des de la signatura del Conveni, s'està produint un degoteig d'afiliats i afiliades i de delegats i delegades de FETICO (o dels sindicats d'empresa) cap a CCOO, que, de fet, va guanyar les eleccions sindicals celebrades a l'Alcampo de Mataró. Així, FETICO va passar de ser la primera força sindical a la tercera, i va perdre set delegats i delegades. ■

Nissan: negociar malgrat el xantatge

CCOO de Catalunya valora positivament l'acord assolit a Nissan, que ha permès l'adjudicació d'un nou vehicle a la planta de la Zona Franca, el qual començarà a fabricar-se l'any que ve.

Per CCOO, aquest acord és una evidència més de la responsabilitat que els sindicats de classe exerceixen amb la seva acció sindical diària, des del compromís amb l'ocupació estable i amb els drets laborals, tant dels treballadors de Nissan com dels de les empreses auxiliars, que hauran d'incrementar les seves plantilles per poder cobrir les necessitats productives com a fruit d'aquest acord.

Però assolir aquest acord no ha estat gens fàcil, ja que l'empresa, envalentida per la reforma laboral i la complicitat dels governs, va situar els termes de la negociació no com un objectiu d'estalvi global per assolir, sinó com un ho agafes o ho deixes als treballadors de Nissan i als seus representants, plantejant, més que una negociació, un xantatge.

La força de la majoria sindical

Però atacar i aïllar el sindicalisme no és tan fàcil. A pesar del ràpid sí del sindicat tradicionalment proper a l'empresa, la majoria sindical (CCOO i UGT) va insistir i va posar sobre la taula tot un seguit de contrapropostes per negociar. Malgrat la consegüent campanya de pressió mediàtica, que titllava d'irresponsables els sindicats (sobretot CCOO), finalment, amb la fermesa en els plantejaments, la unitat sindical i la responsabilitat, s'ha demostrat que és compatible la viabilitat de la planta amb la defensa de les condicions de treball.

I va ser justament la capacitat de mantenir posicions unitàries, la voluntat de negociació i la capacitat de proposta conjunta el que va obligar l'empresa a reobrir la negociació. L'explicitació del suport de la plantilla a les propostes conjuntes va ser el que va facilitar el desenllaç de la negociació, i és que no és el mateix fer les coses de cara que fer-les d'esquena als treballadors i als seus representants. ■

CCOO de Catalunya proposa que Catalunya Caixa faci la funció de banca pública

Davant la decisió del FROB de suspendre la subhasta de CatalunyaBanc, CCOO de Catalunya ha proposat que s'aprofiti la situació de les entitats bancàries nacionalitzades, com és el cas de Catalunya Caixa, perquè facin la funció de banca pública, tan necessària en el context actual de crisi, per fer fluir el crèdit a famílies i empreses.

CCOO de Catalunya ha valorat que, en anteriors crisis, la banca pública ha desenvolupat un paper clau per a la reactivació de

l'economia i, per tant, considera que cal potenciar aquestes empreses, solvents i de gran valor, segons el mateix Govern central. Pel sindicat, no hi ha d'haver cap reducció en la capacitat instal·lada d'aquestes entitats, ni en l'estructura ni en l'ocupació, ja que es pot comprometre greument el valor futur d'aquestes empreses i el seu paper com a agents activadors de l'economia.

CCOO de Catalunya reclama al Govern de la Generalitat que es posi davant

del Govern de l'Estat per exigir que Catalunya Caixa faci la funció de banca pública, per garantir la circulació del crèdit a l'economia productiva, a les pimes i a les famílies, i com a millor opció perquè els diners públics invertits estiguin al servei de la societat. ■

La nova reforma de jubilacions anticipades i parcials i dels ERO genera més desprotecció social

CCOO considera que la nova reforma de jubilacions anticipades i parcials i dels ERO és un atac al mecanisme consensuat de reformes de pensions establert al Pacte de Toledo i que ha possibilitat la viabilitat del sistema públic de pensions. La llei, que va entrar en vigor l'1 de gener d'enguany, ja contenia una reforma profunda de la jubilació anticipada i la parcial que va ser fruit d'un ampli acord social i polític.

És injusta perquè la reforma imposada es basa en la idea falsa que les persones que es jubilen anticipadament són insolidàries i abusen del sistema, quan aquesta jubilació és possible només per a treballadors d'edat avançada (61 o 63 anys), amb llargues carreres de cotització (entre 30 i 33 anys) i que tenen la pensió reduïda per tota la vida, fet que suposa un cost inferior per a la Seguretat Social que el d'una jubilació en edat ordinària. La reforma suposa l'enduriment innecessari de tots els requisits per a accedir a la jubilació anticipada i parcial i coincideix amb la crisi i les reformes que han facilitat i abaratit l'acomiadament i han limitat la protecció social.

És inacceptable la modificació del subsidi per a més grans de 55 anys, ja que aquest és el principal recurs de protecció social i econòmica per als treballadors acomiadats al final de la seva vida laboral i suposa, en la majoria dels casos, la seva única font d'ingressos i cotització fins a la jubilació. A més, l'ampliació de la compatibilitat entre pensió i treball pot generar un risc de "substitució" de treballadors "ordinaris" per pensionistes que compatibilitzin la pensió amb el treball. ■

Un sector estratègic amb 55.000 treballadors menys?

S'haurien perdut molts més llocs de treball sense la pressió sindical

Tots, sense distinció de posicions polítiques i ideològiques, s'han omplert la boca predicant que, per sortir d'aquesta crisi tan profunda, era i és necessari la reactivació del crèdit així com el finançament a l'economia real, a les petites empreses, als autònoms i a les famílies.

Compartint aquesta opinió, també caldria afegir que sense inversió pública i salaris dignes l'equació no està completa. Com és possible que, després de quatre anys, des de l'explosió de la bombolla immobiliària i la seva repercussió en les entitats financeres, i de la injecció de milers de milions d'euros de diners públics, la situació sigui la mateixa?

S'han realitzat cinc reformes del sistema financer, s'ha creat un sistema de finançament públic, el FROB, per capitalitzar les entitats, i finalment s'ha necessitat un rescat des de Brussel·les, de fins a 100.000 milions d'euros.

El resultat d'aquestes polítiques és una concentració d'entitats financeres, que han creat un oligopoli. Passarem d'unes 65 entitats a entre 7 i 10, segons les fonts, i això comportarà la pèrdua de 55.000 llocs de treball i la desaparició del model de caixes d'estalvi.

Des del primer moment, Comfia-CCOO, com a sindicat majoritari del sector, ha assumit la defensa de l'ocupació com a eix estratègic en el procés de reestructuració. Aquesta negociació s'ha vist condicionada i mediatitzada per dos elements: la reforma laboral del Govern del PP, que facilita la tramitació i aplicació d'ERO, i les condicions imposades per Brussel·les a aquelles entitats que han rebut fons públics, i que estableixen la mida de l'ajust (dimensió de plantilles i oficines).

Amb la pràctica sindical que sempre hem utilitzat, (negociació, pressió i negociació), avui podem concloure que el balanç, fins ara, és positiu en la resolució dels processos en què hem participat: Sabadell-CAM, Banca Cívica, Unnim-BBVA, Banco de Valencia - CaixaBank, Bankia i NovaGalicia Banco.

Menor impacte social

El balanç pot ser positiu, perquè, tot i que la pèrdua d'ocupació neta és evident, hem sabut reconduir la reestructuració cap a un impacte social menor. Com? Amb la reducció significativa de persones afectades per les propostes inicials de les direccions d'aquestes entitats: sobre una proposta inicial de 14.536 persones, al final, els expedients n'afectaran 10.746, afavorint-ne la sortida mitjançant prejubilacions; fent que un important col·lectiu tingui assegurat uns ingressos dignes fins a la seva jubilació i evitant la sortida del mercat de treball dels col·lectius més joves de les plantilles, cosa que anomenem *solidaritat intergeneracional* i sense cost per a l'erari públic, ja que aquests segueixen cotitzant a la Seguretat Social; utilitzant fórmules de voluntarietat, en què només surtin els que volen marxar,

i incentius econòmics, amb indemnitzacions més altes; posant incentius a les empreses en els processos de recollida (una persona que no trobi un lloc de treball en el termini d'un any de manera estable comporta una indemnització major), i, finalment, però no per això menys important, usant mitjans de flexibilitat interna, amb reduccions de jornada limitades en el temps, excedències temporals, modificacions de jornada, etc.

No ha estat fàcil: interessos de tota mena han apostat per la mà dura, aplicant la legislació vigent: 20 dies i 12 mensualitats, i al carrer.

Superar aquests esculls només ha estat possible amb la complicitat i l'esforç de les plantilles de les entitats afectades i amb la solidaritat de la resta de treballadors i treballadores del sector financer. La seva participació massiva en les concentracions, manifestacions i aturades realitzades han demostrat la sintonia dels treballadors amb el sindicat. També han fet palès que l'organització sindical és una eina útil, que tenim propostes creïbles i viables, que les mobilitzacions, en aquests temps, donen els seus fruits i que altres polítiques són possibles. ■ **Luis Jiménez**

Europa creix al carrer i manté l'espurna del 14-N

La desorientació de la ciutadania davant del descrèdit dels partits governants ha donat ales a la demagògia de l'antipolítica, com hem vist a Itàlia, o, en el pitjor dels casos, a les propostes de l'extrema dreta, com ha estat el cas de Grècia o Hongria

Europa no es construeix des dels despatxos, sinó als carrers dels nostres pobles i ciutats. Ho van tornar a demostrar totes les persones que van participar el passat 10 de març, a Catalunya, en les mobilitzacions en contra de l'atur i la corrupció. L'èxit de la convocatòria europea manté viva l'espurna que va encendre la vaga general del 14 de novembre i mostra el camí per salvar el projecte polític, econòmic i social que compartim, avui, gairebé 500 milions de ciutadanes i ciutadans.

La zona euro entrà en recessió a finals del 2012 arrossegant, en la seva lenta davallada, països amb economies tan sòlides com Àustria o Holanda. L'obsessió per l'austeritat enfonsà la demanda i passà factura al conjunt de la Unió. Cap dels objectius que en teoria comportava el fet d'estreñer-se el cinturó ha pogut ser assolit. No ha baixat el dèficit ni el deute públic. No s'ha creat ocupació. No s'ha generat confiança ni hi ha hagut creixement econòmic. Ans al contrari. L'única cosa que ha crescut des que s'introduí, al maig del 2010, la retallada generalitzada, és l'atur, el deute públic i la precarietat. Sense oblidar la creixent desafecció de la ciutadania, que, cada vegada amb més incredulitat, veu com els únics que no se n'adonen, de l'estrepitos fracàs de les seves polítiques, són els que malauradament les segueixen aplicant.

La ciutadania desorientada

Que els que governen Europa neguin la realitat suposa un greu problema. Que ho facin en contra del criteri dels més reputats economistes i de les més importants institucions financeres d'àmbit mundial (començant per l'FMI) és una mostra d'arrogància i una temeritat. Però que aquest corrosiu programa econòmic es mantingui en contra de l'opinió de la immensa majoria de la ciutadania va un pas més enllà. Els governs que han apostat per l'austeritat han perdut indefectiblement les següents eleccions a les quals s'han presentat. La desorientació de la ciutadania davant del descrèdit dels partits governants ha donat ales a la demagògia de l'antipolítica, com hem vist a Itàlia, o, en el pitjor dels casos, a les propostes de l'extrema dreta, com ha estat el cas a Grècia o Hongria, on han pujat amb força partits que proclamen la xenofòbia i el racisme. La crisi financera que es convertí en crisi econòmica, primer, i en crisi social, després, s'ha

tornat una crisi del projecte europeu i, finalment, una crisi del nostre propi model democràtic. I no és d'estranyar. Quan s'apel·la de manera constant a la força major, ja sigui fent referència als mercats o a l'Ecofin, és la política, la que perd credibilitat. Quan la confiança a la qual s'apel·la és la de les agències de qualificació, la dels bancs d'inversió o la dels fons sobirans, el que es perd és, indefectiblement, la confiança de les ciutadanes i ciutadans.

Societats dividides

Per això Europa, l'hem de construir des dels carrers dels nostres pobles i ciutats. Perquè els interessos que ha de representar són els de tota la població. Aquest és un repte important. Dins de les nostres societats, la crisi hi ha incidit de manera desigual. Ha atacat amb més força els uns que els altres. Ha fet augmentar les desigualtats socials i ha fet minvar la cohesió social. Avui l'esquerda que divideix les nostres societats és profunda. Ja sigui a Alemanya, amb 7 milions de treballadors precaris, o a l'Estat espanyol, amb 6 milions d'aturats. Per això la prioritat sindical és la construcció de fortes aliances socials per estendre una xarxa de solidaritat que aglutini el conjunt de la ciutadania. Passa el mateix a escala europea. La crisi ha afectat més uns països que altres. La perifèria s'ha vist exposada a un espoli en tota regla, mentre d'altres estats n'han sortit millor parats, ara per ara. Perquè el que es pretén instal·lar a Europa és una deflació compe-

titiva. Una harmonització a la baixa que ataca primer els salaris i les conquestes socials d'uns països, però després, en el marc d'un mercat comú, farà, inevitablement, pressió sobre els drets i les condicions dels treballadors que ara encara es poden considerar afortunats. Per això avui el que menys ens ajudaria seria la confrontació entre els treballadors dels diferents estats. És per aquest motiu que, en l'àmbit europeu, la solució passa, necessàriament, per reforçar la solidaritat entre la força del treball. Per aconseguir-ho, és important organitzar millor que mai el treball en l'àmbit europeu. Aquí i a Polònia, a Bèlgica o a Portugal, un treballador afiliat a un sindicat búlgar és un company o una companya que tard o d'hora reforçarà la mateixa estratègia que defensa una treballadora o un treballador català. Un sindicat fort a Alemanya assolirà unes condicions laborals que permetin negociar en condicions més avantatjoses els convenis italians. La responsabilitat a l'hora d'organitzar sindicalment els treballadors és una responsabilitat mútua en la nostra Unió. Una responsabilitat entrecruada i complementària. Ser conscients d'aquesta realitat i entendre que davant la pressió de la globalització Europa és, potser, la darrera oportunitat de què disposem per salvaguardar el nostre model social, és una qüestió clau. Per això hem de ser capaços de mobilitzar, per poder marcar l'agenda a la Comissió Europea i posar en primer lloc la negociació d'un nou contracte social com el que demana la Confederació Europea de Sindicats, que deixi de banda l'austeritat i creï ocupació i creixement. És hora de posar fil a l'agulla i començar amb una refundació de la Unió Europea en l'àmbit democràtic, polític i social. Europa, l'hem de construir des del carrer, però també des del lloc de treball. Perquè tots dos són espais de consciència i de solidaritat, espais que han d'imprimir força a la lluita per més democràcia i més justícia social. ■ Ricard Bellera

Milers de persones es manifesten el 10 de març contra l'atur i la corrupció

Més de 60 manifestacions van tenir lloc a l'Estat espanyol el passat 10 de març, convocades per la Cimera Social, de la qual forma part CCOO, per protestar contra l'atur i demanar la regeneració de la política. Aquestes manifestacions es van emmarcar en la mobilització europea convocada per la Confederació Europea de Sindicats contra les polítiques d'austeritat i antisocials dels governs de la UE. A Catalunya, van tenir lloc quatre manifestacions convocades per CCOO, UGT, USOC, la Plataforma Prou Retallades i la Plataforma Sindical Unitària dels Serveis Públics. Sota el lema "Contra l'atur i la corrupció" i el sublema "Ni privatitzacions, ni retallades", a Barcelona van participar-hi 60.000 persones; a Girona, 3.000; a Tortosa, 2.000, i a Lleida, 1.000.

CCOO de Catalunya celebra l'1 de Maig en un complicat ambient de crisi i retallades

CCOO de Catalunya celebrarà, aquest 1 de Maig, el Dia Internacional del Treball, en una situació d'agreuament de la crisi econòmica global i amb un mercat de treball que ha empitjorat de manera clara amb les retallades i amb l'aprovació, ara fa un any, de la reforma laboral.

La destrucció de nombrosos llocs de treball, l'augment de l'atur i la precarietat laboral, l'eixamplament de les diferències

entre rics i pobres, el nombre creixent de famílies per sota del llindar de la pobresa o les retallades en serveis públics bàsics com la sanitat o la salut són només una mostra del que estem vivint actualment.

És per això que volem fer una crida a tots els ciutadans i ciutadanes perquè participin a les mobilitzacions que es convoquin, per demanar la sortida de la crisi i l'impuls de polítiques que afavoreixin el creixement econòmic, amb noves inversions i sense retallades. Hem de fer sentir la nostra veu davant la greu situació que afecta cada vegada més els treballadors i treballadores de casa nostra.

En el moment de tancar aquesta edició de la revista, encara no estaven definits ni el lema ni el recorregut de les manifestacions que es duran a terme a tot Catalunya amb motiu de l'1 de Maig, però

podreu trobar aquesta informació als locals de CCOO, al web i als altres mitjans de comunicació digitals del sindicat.

Dia Internacional de la Salut i la Seguretat en el Treball

El 28 d'abril, CCOO de Catalunya també celebrarà el Dia Internacional de la Salut i la Seguretat en el Treball, amb diverses accions que serviran per reclamar que la salut laboral no es deixi de banda davant la crisi.

Tots els treballadors i treballadores catalans hem de poder gaudir de més salut a la feina i no hem de deixar que, amb la crisi com a excusa, els empresaris es relaxin a l'hora d'aplicar les mesures de prevenció establertes per la llei, les quals són necessàries per al manteniment de la nostra salut. ■

ATLANTIS
grup assegurador

El servei assegurador de

Contracta ara la teva assegurança de Llar o de Vida i aconseguirà 6 Mesos Gratis

Informa't al teu sindicat sobre la delegació ATLANTIS més propera o als telèfons

901 500 400
93 496 47 97

La crisi frena la reducció de la bretxa salarial entre homes i dones

La situació de crisi està empitjorant les condicions de vida i de treball, amb una especial incidència en les dones. La desigualtat en les condicions de treball que pateixen les dones respecte dels homes repercuteix clarament en les seves retribucions. Aquesta realitat es manifesta a tot arreu, però a Catalunya la bretxa salarial entre dones i homes és superior a la d'Espanya i la Unió Europea, encara que en els últims anys aquestes diferències s'han reduït. Segons l'Enquesta d'estructura salarial corresponent a l'any 2010, publicada l'octubre de l'any passat, gairebé el 40% de les dones tenen unes retribucions entre 1 i 2 vegades el salari mínim interprofessional (SMI). En el cas dels homes, gairebé un 35% tenen retribucions entre 2 i 3 vegades l'SMI. D'altra banda, a mesura que augmenten les retribucions en comparació amb l'SMI, el percentatge d'homes que en gaudeix sempre és superior.

Les polítiques d'igualtat envers les dones en el món laboral han fet que aquestes diferències es redueixin a poc a poc. Malgrat això, encara existeixen i, en aquest últim període, juntament amb el retrocés que hi ha en les condicions de treball, s'han tornat a incrementar també les desigualtats.

Analitzant la situació a Catalunya, l'any 2010 la diferència de la mitjana salarial anual entre dones i homes és de 6.500 € i la diferència de la mitjana de salari/hora és de 2,13 €. És a dir, les dones cobren de mitjana anual un 76,24% del salari dels homes i un 83,25% del salari/hora dels homes.

Si es mira la composició del salari mensual, veiem que hi ha més diferència en els complementos salarials que en el salari base. És aquí on hi ha la part de bretxa salarial més important: si les dones cobren el 84,30% del salari base dels homes, les diferències en els complementos salarials de les dones són del 63,54% respecte dels complementos dels homes; en els complementos de nocturnitat, de treball per torns o de treball de cap de setmana, les diferències són del 68,20%, i en el cas de les hores extraordinàries, del 31,13%.

Mesures d'igualtat

És mitjançant la negociació col·lectiva que podem incidir d'una manera més directa en l'eradicació d'aquestes discriminacions de gènere. La Llei orgànica d'igualtat entre dones i homes del 2007 obliga a incorporar mesures d'igualtat a totes les empreses per eliminar aquestes discriminacions. A les empreses on treballen més de 250 persones (o empreses obligades pels convenis sectorials) i a totes les administracions públiques, els obliga a incorporar aquestes mesures en forma de plans d'igualtat. Des de CCOO defensem la incorporació de mesures d'acció positiva per a l'accés, la formació i la promoció.

Les dones cobren de mitjana anual un 76,24% del salari dels homes

S'ha de fer un estudi detallat dels complementos salarials i determinar per què són diferents per als homes i per a les dones. Cal definir totalment cadascun dels conceptes retributius, en quines situacions es donen, per a quines categories professionals o per a quins llocs de treball són i analitzar que no hi hagi cap component de discriminació per raó de sexe.

S'ha d'avançar en la implantació de sistemes de qualificació professional que portin a l'equiparació de retribucions i posin en marxa vies per a l'accés a la formació, al reconeixement de la qualificació i al desenvolupament de la carrera professional. S'han d'establir sistemes de selecció, classificació, promoció i formació, amb criteris tècnics, objectius i neutres per raó de gènere, i eliminar denominacions i estereotips sexistes. ■ **Montse Pérez**

CCOO de Catalunya crea un comitè de dones

La creació del Comitè de Dones de CCOO de Catalunya ha estat aprovada en el X Congrés del sindicat. Concretament, s'ha recollit en l'eix número 3 del Programa d'acció aprovat en aquest congrés.

El Comitè de Dones de CCOO de Catalunya és un espai transversal de foment de la participació, de caràcter consultiu i de millora de la direcció sindical pel que fa a la perspectiva de gènere i a l'enfortiment del paper de les dones al sindicat.

Les seves competències i funcions són reflexionar, compartir experiències, avaluar i fer propostes sobre les polítiques i actuacions del sindicat en relació amb la perspectiva de gènere. També serà un espai de formació i sensibilització sobre aquesta qüestió en el conjunt de l'estructura del sindicat, i pretén que les dones que en formen part aprofundeixin en aquesta dimensió. Per aquest motiu, la seva composició serà de caràcter transversal, és a dir, hi estaran representades les dones que formen part del conjunt de les estructures del sindicat. ■

La manca de polítiques de reactivació econòmica dispara el creixement de l'atur i les desigualtats durant el 2012

Durant l'any 2012, hi ha 110.000 persones més a l'atur a Catalunya segons l'Enquesta de població activa, i ja són prop de 900.000 les persones a l'atur a casa nostra i gairebé 6 milions al conjunt d'Espanya

© MJ Mora

Hi ha 195.400 persones ocupades menys que el desembre del 2011. Pràcticament una de cada quatre persones que volen treballar no tenen feina, ja que la taxa d'atur se situa en el 24%. Catalunya ha perdut població total (71.700 persones en un any) i, sobretot, activitat, és a dir, el nombre de persones majors de 16 anys ocupades o aturades (85.700 persones durant el 2012).

L'atur fa estralls en tots els sectors productius, especialment en el sector de serveis. Darrerament, entre homes i dones, va acostant-se el nombre de dones que perden la feina (tot i que, a l'inici, la crisi

va afectar més els sectors masculinitzats), i es veuen afectats tots els segments d'edat, tot i que és el jove el que pateix més els efectes de la desocupació. Més de la meitat dels menors de 25 anys que volen treballar no poden fer-ho.

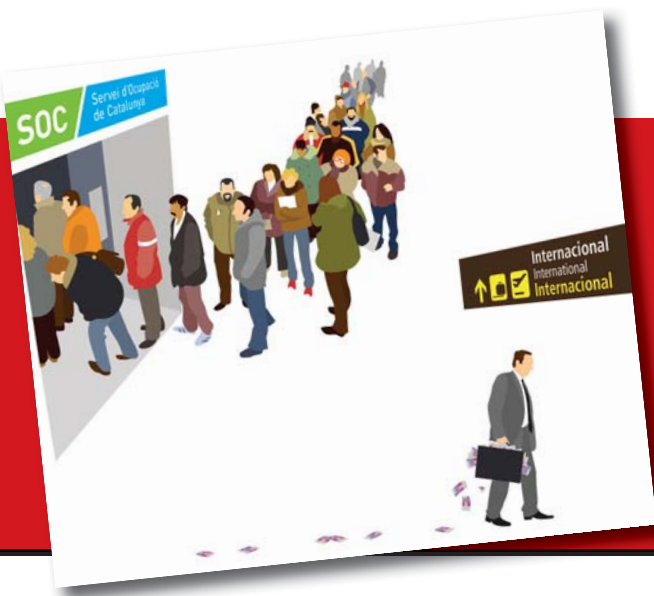
Les dues reformes laborals imposades des del 2010 s'han mostrat, tal com hem denunciat des de CCOO, inútils per crear ocupació, ineficients econòmicament i injustes amb les persones.

Reforma laboral inútil

L'exposició de motius del Reial decret llei 3/2012, reforma del Partit Popular, deter-

mina que la reforma pretén crear les condicions necessàries perquè l'economia espanyola pugui tornar a crear ocupació mitjançant la flexibilització dels empresaris en la gestió de recursos humans i la seguretat dels treballadors, en l'ocupació i en l'adequació dels nivells de protecció, per acabar afirmant que aquesta és una reforma amb la qual tots guanyen: empresaris i treballadors.

La dura realitat, que les xifres abans esmentades corroboren, és que els únics objectius de les reformes del mercat de treball han estat reduir els costos laborals, facilitar i abaratir l'acomiadament i afegir

La immensa majoria de la ciutadania veu perdre drets i condicions materials d'existència mentre una minoria acumula riquesa i poder

la capacitat de treballadors i treballadores per incidir en la millora de les condicions de treball mitjançant la pèrdua de tutela judicial i l'eliminació de la capacitat de la negociació col·lectiva.

L'atur ha seguit creixent a un ritme frenètic, ha anat augmentant la precarietat laboral, els salaris han perdut valor i la contractació ha caigut sense parar. El que pretenia millorar la competitivitat i les exportacions de les empreses ha acabat enfonsant la demanda interna i, amb ella, l'activitat econòmica i productiva i la creació d'ocupació. El fet que treballadors i treballadores i pensionistes hagin perdut capacitat de compra per la pèrdua salarial i per la congelació de les pensions, combinat amb l'increment de preus per la pujada de l'IVA, un impost que grava de manera directa el consum, ha agreujat les dificultats de recuperació de la nostra economia.

Pobresa en augment

Paral·lelament, les desigualtats van a l'alça, es produeix un empobriment generalitzat i creix la pobresa a Catalunya. El 27% de la població catalana es troba en situació de risc de pobresa i exclusió, segons dades de l'indicador AROPE (*at risk of poverty or social exclusion*) de l'Eurostat. La durada de l'atur es prolonga i ja més de la meitat de les persones aturades ho estan des de fa més d'un any. Aquest fet provoca que creixi la desprotecció per atur, i el 30% de persones desocupades no cobri cap tipus de prestació ni subsidi. A 120.000 llars, no hi entra cap ingrés i 266.000 llars tenen tots els membres ac-

tius en situació d'atur, un 26% més que l'any 2011. 73.000 famílies viuen gràcies a l'atenció d'una ONG.

La immensa majoria de la ciutadania veu perdre drets i condicions materials d'existència mentre una minoria acumula riquesa i poder. La desigualtat i la pobresa fan afeblir les llibertats individuals i col·lectives.

La solució al problema de l'atur no està en el mercat de treball, sinó en la reactivació econòmica i en l'augment de la demanda i el consum. La millora de la competitivitat de l'economia requereix propostes com l'Acord interprofessional de Catalunya (AIC), que permet establir mecanismes de flexibilitat negociada per adaptar les condicions de treball als canvis que es produeixen a l'entorn. Cal una major flexibilitat per adequar les condicions de treball als canvis, però al mateix temps són necessaris més drets d'informació i participació, i una cultura que afavoreixi la negociació i l'acord. S'han d'impulsar mecanismes extrajudicials de resolució de conflictes, com el Tribunal Laboral de Catalunya (TLC). La innovació, la qualificació professional i la qualitat han de ser els elements de competitivitat i no la sobreexplotació del factor treball, la qual, a la llarga, acaba repercutint en la descapitalització de l'empresa en forma de pèrdua d'experiència laboral, implicació, qualificació...

Alhora, cal actuar des de les polítiques públiques d'ocupació, millorant les possibilitats d'accés o de retorn al mercat laboral de qui està a l'atur. L'ocupació de les persones ha de ser una prioritat de les

administracions públiques, perquè l'atur és el principal problema social al qual ens enfrontem. La informació i l'orientació, de caràcter integral, són imprescindibles per adequar els perfils professionals als nous requeriments de les empreses. La formació i l'acreditació de competències professionals milloren la qualificació professional de les persones treballadores per poder-se adaptar a un mercat de treball que es basi més en el valor afegit i la qualitat de la producció, i menys en els baixos costos laborals. El Servei d'Ocupació de Catalunya ha de tornar a ser el referent de la intermediació laboral, de caràcter públic, eficient, útil, modern i proper. Per això, és necessari que s'adeqüi la seva dotació material i humana a les necessitats de persones i empreses.

Àmbits d'actuació sindical

Des de CCOO tenim espai per seguir actuant des de tres vessants. La primera, des de la proposta i la reivindicació de polítiques que contribueixin a crear ocupació i a posar les bases per a un nou model productiu mitjançant un gran acord que comprometi mesures i recursos. La segona, des de la defensa dels drets de les persones en atur: dret a la seva protecció social i econòmica, inclosa la renda garantida de ciutadania, a la formació i la qualificació, a l'accés i el manteniment de l'habitatge... I la darrera, des de l'impuls de xarxes de solidaritat, necessàries avui més que mai, per garantir l'atenció i la protecció de les persones treballadores davant de situacions de necessitat. ■

Cristina Faciabén

El sindicat inicia la xarxa de solidaritat amb les persones més vulnerables

El sindicat és un punt de recollida de productes de primera necessitat per a la botiga solidària de Cornellà

L'origen del sindicalisme està íntimament lligat a la solidaritat i l'ajut mutu. Des de CCOO entenem la solidaritat com l'equilibri de les desigualtats des de la defensa dels drets de ciutadania i fugint de la caritat o l'assistencialisme.

L'atur és el principal problema social al nostre país, i el sindicat defensa els interessos de totes les persones treballadores, tinguin feina o no, i, per tant, ha de continuar sent el seu referent i ser d'utilitat en la defensa de les seves reivindicacions. Davant d'aquesta realitat, el X Congrés de CCOO de Catalunya, el passat mes de desembre, va aprovar, unànimement, una resolució contra l'atur i per la creació d'ocupació que se centra bàsicament en tres elements: la carta de drets de les persones a l'atur, com hem d'adaptar la nostra organització per ser útils per a les persones sense feina i la necessitat d'avançar cap a la constitució d'una xarxa de solidaritat amb les persones més vulnerables. Treballar en xarxa amb altres entitats ha de permetre'ns aprofitar les fortaleses, l'experiència i el coneixement de cada

una de les organitzacions que formem part del projecte solidari per abordar de manera integral la problemàtica que tenen les persones amb dificultats a casa nostra.

Tot i això, des de CCOO fa temps que treballam en defensa de la inclusió social i la igualtat. La ILP per la dació en pagament en cas d'execucions hipotecàries n'és un exemple. També ho són la ILP per a la renda garantida de ciutadania o la nostra participació en marxes d'aturats, en mobilitzacions d'assemblees d'aturats i en plataformes de defensa dels drets socials.

L'exemple de Cornellà de Llobregat

A diversos territoris, CCOO ja participem activament en projectes solidaris. Recentment, a Cornellà de Llobregat s'ha firmat l'Acord social contra la crisi, en què sindicats, ajuntament, entitats socials i veïnals han fixat uns objectius estratègics per lluitar contra l'atur, la pobresa i l'exclusió social. La formació i la inserció laboral són objectius cabdals de l'Acord, però també l'afrontament de l'exclusió social

de les persones i les famílies. En aquest sentit, ja s'ha posat en marxa una oficina de mediació hipotecària per atendre les persones que estan en risc de perdre el seu habitatge, així com una botiga solidària amb productes de primera necessitat. El funcionament de la botiga és senzill. Els serveis socials de l'Ajuntament donen una targeta amb punts segons les necessitats de les persones i les famílies, i aquests punts es canvien a la botiga per productes de primera necessitat. Abans d'anar a la botiga, els beneficiaris han de demanar hora, perquè no hi hagi cues. Les organitzacions que formen part de l'Acord social contra la crisi del Baix Llobregat estan fent de punt de recollida dels productes que la ciutadania aporta a aquesta botiga solidària. Aquesta és un experiència que es vol ampliar a altres poblacions de la comarca. ■

El jovent, principal víctima de la crisi i l'atur

Gairebé 150.000 joves entre 16 i 24 anys estan a l'atur a Catalunya, fet que suposa una taxa d'atur de més del 52%. Molts joves desanimats ja no consten com a actius, de manera que es minoren, així, les xifres reals de desocupació. La reducció general de pressupostos per a polítiques d'ocupació s'intensifica en el cas de programes que combinen formació i treball adreçats a joves amb baixa qualificació, i en condemna milers a no tenir oportunitats laborals o a no haver pogut treballar mai. El jovent suficientment format no disposa d'una orientació laboral adequada ni d'oportunitats d'accés al mercat laboral mitjançant contractes en pràctiques amb drets.

Molts joves que treballen ho fan de manera precària, amb baixos salaris, temporalitat injustificada, parcialitat involuntària, subocupació i sobrequalificació.

Un creixent nombre de joves fugen a l'estranger buscant les oportunitats laborals que Catalunya els nega. La mobilitat laboral és un dret i ha de ser una opció voluntària, per la qual cosa denunciem que determinats responsables polítics animin els joves a marxar amb l'únic objectiu de maquillar les xifres de l'atur i reduir la pressió social.

Les persones joves són les principals víctimes d'un mercat de treball que no crea ocupació. Només la reactivació econòmica generarà llocs de treball, també per a joves. ■

La pressió social impulsa el canvi de la Llei hipotecària

La pressió popular va aconseguir que, a principis del mes de febrer, el PP canviés la seva posició enrocada i, finalment, votés en el Congrés dels Diputats a favor de l'admissió a tràmit de la ILP hipotecària. La comissió promotora de la iniciativa legislativa popular de la dació en pagament, la paralització dels desnonaments i el lloguer social va celebrar que la veu de la ciutadania s'obrí pas al Parlament espanyol. Sens dubte, un reconeixement al 1.402.854 ciutadans i ciutadanes que van signar la ILP i als milers de persones que han perdut el seu habitatge i alguns, fins i tot, la vida.

Era el 23 d'abril del 2012 quan es va donar el tret de sortida a la recollida de signatures de la ILP. La comissió promotora —formada per CCOO, UGT, la Confederació d'Associacions Veïnals de Catalunya, la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca, l'Observatori DESC i la Taula del Tercer Sector Social de Catalunya— es va posar a treballar intensament per recollir moltes més de les 500.000 signatures necessàries per tirar endavant una ILP, sobretot perquè el suport massiu de la ciutadania fos l'aval indiscutible de la necessitat del canvi d'una llei molt injusta.

400.000 desnonaments

En els darrers cinc anys, a l'Estat espanyol, més de 400.000 famílies han perdut el seu habitatge, i moltes d'aquestes persones han passat directament a l'exclusió social i a la desesperació. La mobilització social ha estat intensa durant els darrers anys, però també algun jutge ha posat en dubte la llei espanyola per estar en contraposició amb l'europea. Aquesta, a diferència de la primera, té en compte els problemes de sobreendeutament dels consumidors, l'accés al crèdit responsable i el dret que el deutor de bona fe pugui recompondre la seva vida econòmica. En aquest sentit, fa pocs dies s'ha fet pública una sentència del Tribunal d'Estrasburg que obliga l'Estat espanyol a canviar la Llei hipotecària per ajustar-la als paràmetres de l'europea.

En el moment de rebre aquesta publicació, estem pendents de la realització del debat de la ILP al Parlament espanyol, on els seus promotors esperen que el contingut final de la Llei sigui una solució real, en els termes que recull la iniciativa, per als greus problemes del sistema d'execució hipotecària i d'accés a un dret constitucional com és l'habitatge. La política ha d'estar al servei dels ciutadans i les ciutadanes, que una vegada i una altra han clamat per un canvi d'aquesta Llei hipotecària, com en les massives manifestacions que van tenir lloc a les principals ciutats de l'Estat el passat 16 de febrer, en una altra mostra democràtica d'expressió com és la protesta al carrer. Esperem que els parlamentaris, especialment els del PP, no facin el sord davant els milions de veus que reclamen aquest canvi de la llei. ■

La comissió promotora de la ILP per una renda garantida de ciutadania lliura al Parlament el text i la memòria

A finals del mes de gener, la comissió promotora de la ILP per una renda garantida de ciutadania va exposar la proposta a la presidenta del Parlament, Núria de Gispert, i li va lliurar el text i la memòria de la iniciativa legislativa popular per iniciar el procés legal.

La proposta per una renda garantida de ciutadania és el desenvolupament de l'article 24.3 de l'Estatut de Catalunya, que diu: "Les famílies o persones en situació de pobresa tenen dret a accedir a una renda garantida ciutadana que els garanteixi una vida digna". Aquest article encara no s'ha desenvolupat des de l'aprovació de l'Estatut. Tenint en compte l'actual context econòmic i l'augment de la pobresa, es va constituir una comissió promotora, en què es troba CCOO de Catalunya, que va decidir presentar aquesta ILP, que ha estat admesa per la Mesa del Parlament i en breu començarà la recollida de signatures. ■

La memòria del CITE del 2012 certifica que el nostre país ha deixat de ser atractiu per a la immigració

La memòria també ens confirma la tendència de la feminització del fet migratori, el 55% de les persones ateses són dones

La memòria del CITE-CCOO (Centre d'Informació per a Treballadors Estrangers) del 2012 posa en evidència l'efecte de la crisi sobre els treballadors i les treballadores immigrants a Catalunya, sobretot l'efecte de l'atur sobre l'estabilitat administrativa dels treballadors i les seves famílies, inclosos els fills i les filles menors. Malgrat el tancament de diverses ofici-

nes del CITE en diferents localitats (s'han reduït de 49 a 39 a tot Catalunya) per la retallada dels convenis de col·laboració amb les diferents administracions en el marc de la política de retallada social, el nombre de persones ateses ha registrat una baixada molt lleugera. L'any 2012, s'han atès 20.367 visites i 32.856 consultes. Catalunya i Espanya ja no són llocs atractius per a la immigració econòmica, hi ha un descens lleuger d'arribada, i, en canvi, les dificultats per a les persones en general i les immigrades en particular han augmentat. Una dificultat afegida a la immigració és l'administrativa, especialment mantenir el permís de residència i l'autorització per treballar, o trobar un contracte de treball per regularitzar

la situació a través de l'arrelament social. La memòria del CITE del 2012 recull que prop del 30% de les consultes han estat sobre les renovacions de permisos tant de residència com de treball, i el 17,2% sobre la regularització per l'arrelament social. Tot això demostra, sens dubte, que el CITE és més que necessari com a instrument i servei sindical.

Menors que es troben en situació irregular

CCOO reclama, un cop més, la necessitat de flexibilitzar els requisits per a les renovacions de permisos de residència i les autoritzacions per treballar. Moltes persones que no han pogut treballar o cotitzar, o que treballen, però amb un salari que no arriba a 800 euros mensuals, cauen en la irregularitat ells mateixos o algú de la seva família, entre d'altres els menors d'edat. Cal recordar que l'estabilitat administrativa també és un factor de cohesió social.

La memòria també ens confirma la tendència de la feminització del fet migratori, el 55% de les persones ateses són dones. La feminització es reflecteix en sectors com el servei domèstic i l'hostaleria i en la baixada molt forta de sectors tradicionalment ocupats per homes com per exemple la construcció. Segurament, sindicalment, s'ha de prioritzar el fet d'organitzar aquestes treballadores.

La novetat de la memòria del 2012 és el nou servei que està donant el CITE. Des del juny de l'any passat, el CITE assessorava les persones que volen anar a treballar a un altre país de la Unió Europea. 404 persones van ser ateses, la majoria de nacionalitat espanyola i d'edat compresa entre 31 i 50 anys. La utilitat d'aquest servei consisteix no tant a trobar feina a la gent, sinó en el coneixement dels avantatges i els desavantatges, els drets i els instruments sindicals en el país de destinació perquè no siguin víctimes de la sobreexplotació laboral. ■ **Ghassan Saliba**

“L'aventura” d'emigrar

Busquen feina a les explotacions agràries dels Pirineus Orientals, un lloc on dormir als serveis socials d'Oslo o algú que els orienti als carrers de Berlín. Són aquells i aquelles als quals la ministra de Treball, Fátima Báñez, fa pocs mesos va titllar, amb molt poca fortuna, d'aventurers. Companys i companyes als quals el Govern no ha satisfet el seu dret al treball i que ara, per tal de sobreviure, es veuen abocats a les vicissituds de l'emigració. Les seves experiències són especialment dolentes quan els manca la informació, els idiomes o la preparació prèvia. Per això, per satisfer aquesta necessitat, el CITE Europa va començar, ara fa un any, a oferir un assessorament especialitzat. Orientació i atenció personalitzada per anar a treballar fora. Per poder descobrir la manera de fer front, en les millors condicions, als reptes que comporta la mobilitat. Una opció que necessita claus concretes com el coneixement dels drets, però també eines i recursos que permetin accedir des d'aquí a les ofertes de treball. Un projecte al qual cal un guió adaptat a les capacitats i expectatives de cadascú per evitar sorpreses dolentes. La nostra utilitat com a organització passa avui per lluitar amb força pel dret a una ocupació digna al nostre país, però també per garantir que aquells que han volgut mirar més enllà de les nostres fronteres no s'acabin confrontant amb una 'aventura' decebedora. ■

El negoci privat amenança la sanitat pública

La nostra sanitat pública ha estat amenaçada, des de fa temps, per qui hi ha vist una important veta de negoci, encara que ha estat en els darrers anys, coincidint amb l'actual crisi econòmica, quan aquestes amenaces s'han intensificat.

Amb l'excusa de la crisi i de la necessitat d'aplicar "reajustaments" i de reduir despeses, s'han imposat, de manera indiscriminada, sense anàlisi prèvia ni consens amb els professionals i les professionals, retallades pressupostàries; tancaments de plantes hospitalàries, quiròfans i centres d'atenció primària; reduccions de plantilles; supressions de punts d'atenció continuada i urgent; empitjoraments en les condicions laborals; paralitzacions d'inversions, i altres mesures que han provocat tensions en el sistema i han reduït de manera evident la qualitat de l'assistència prestada pel sistema sanitari públic. L'exemple més clar són els importants increments que s'han donat en les llistes d'espera per a visites a especialistes o atenció primària, per a intervencions quirúrgiques o per a la realització de proves diagnòstiques. Aquestes mesures, de les quals l'actual Govern de la Generalitat va ser pioner a escala nacional, han estat complementades amb la contrareforma sanitària impulsada pel Govern central en el RD 16/2012, que pretén desmantellar l'actual model sanitari, canviant un sistema nacional de salut per un altre d'assegurances que vincula el dret a l'atenció sanitària amb l'assegurament, generalitza els copagaments, deixa sense cobertura sanitària determinats col·lectius i trenca el principi de solidaritat i el model d'assistència sanitària pública universal com a dret de ciutadania. La generalització dels copagaments (transport sanitari no urgent, productes dietotera-

pèutics, ortoprotètics...), sumada a l'increment del ja existent sobre productes farmacèutics i que, amb les modificacions introduïdes, afecta també pensionistes alhora que exclou del finançament públic fàrmacs d'ús freqüent, afectaran de manera negativa les classes més desfavorides, els pacients crònics, les persones de més edat, les discapacitades i les més vulnerables. A tot això, en el cas de Catalunya, encara s'hi ha d'afegir la discriminatòria taxa de l'euro per recepta.

Sanitat per a rics, sanitat per a pobres

D'especial rellevància són les modificacions en la cartera de serveis, ja que, d'una banda, s'hi instauren diversos nivells, fet que facilitarà l'aparició de desigualtats en l'assistència lligades al tipus de cartera; de l'altra, es reduiran prestacions finançades per la sanitat pública no sobre la base de criteris cost/benefici, sinó de criteris purament econòmics. El resultat últim serà afavorir, en persones amb un determinat nivell de renda, la contractació d'assegurances privades que cobreixin les prestacions excloses, fet que suposarà aprofundir en la dualització del sistema per classe social, amb una sanitat per a qui la pugui pagar i una altra, de menor qualitat i amb menys prestacions, per a la resta de la població.

Sota el fals paradigma que allò privat és més eficient que allò públic, es passen a la gestió privada segments cada cop més grans de la sanitat, s'externalitzen serveis i s'introdueixen noves formes de gestió que, en la majoria dels casos, suposen avançar cap a la privatització de centres sanitaris i que, freqüentment, generen importants sobrecostos.

La denúncia dona fruits

En definitiva, la nostra sanitat pública està en perill. És imprescindible la denúncia contínua, que faci aflorar, a ulls de la població, les polítiques privatitzadores. De moment, ja ha donat resultats, com la suspensió cautelar per part del Tribunal Constitucional de la taxa recaptatòria, que no dissuasòria, de l'euro per recepta, després de la forta pressió popular, o la sentència del TSJC que dona la raó a CCOO de Catalunya en la denúncia del deteriorament de l'atenció sanitària que va suposar la imposició, per part del Govern de la Generalitat, del nou model d'atenció continuada i urgent a la comarca d'Osona. D'altra banda, és cabdal, també, articular una àmplia resposta social, amb la participació i la complicitat de professionals i ciutadania en la defensa d'una sanitat pública universal, equitativa, de qualitat i com a dret de ciutadania enfront del model mercantilista que pretenen imposar-nos a favor d'entitats financeres i fons especulatius. ■ **Joan Canals**

La pressió popular ha tirat enrere la injusta taxa de l'euro per recepta

La Plataforma Prou Retallades reclama al nou Govern que actuï a favor d'una Catalunya social

La Plataforma Prou Retallades ha dit al Govern que les seves polítiques estan enfonsant l'economia i desmantellant el nostre estat del benestar

La Plataforma Prou Retallades, de la qual forma part CCOO, va presentar un memoràndum per al nou Govern, sorgit de les eleccions al Parlament de Catalunya del 25 de novembre, en què es recollien els eixos essencials per actuar a favor d'una Catalunya social. El nou Govern haurà de fer front a una situació de crisi econòmica i social sense precedents, amb prop de 900.000 persones a l'atur, quasi 100.000 llars sense cap ingrés, una mitjana de 100 desnonaments al dia, un augment de les llistes d'espera a la sanitat, dels alumnes per aula a les escoles i de les taxes universitàries i FP, una reducció de beques menjador, la fugida de molts joves a treballar a l'estranger, l'acarnissament de la pobresa... Una situació que està provocant un fort conflicte social, el qual va tenir el seu moment àlgid el passat 14 de novembre amb una vaga general. La Plataforma Prou Retallades ha dit al Govern que haurà de canviar les polítiques de retallades que s'han dut a terme a Catalunya, les quals han agreujat la situació, no han generat ocupació i estan enfonsant l'economia i desmantellant el nostre estat del benestar.

Nou eixos fonamentals

La Plataforma Prou Retallades va presentar el seu memoràndum al Govern, però també als grups parlamentaris. Un memoràndum que recull nou eixos essencials a favor d'una Catalunya social.

El primer eix parla de la igualtat, la solidaritat i l'equitat social com a signes d'identitat col·lectiva. Un eix que recull la defensa de l'estat del benestar, els serveis socials, les polítiques de cooperació, igualtat i habitatge, i l'eliminació de les taxes judicials. El segon eix està dedicat a les prestacions socials, la renda mínima i la renda garantida de ciutadania, i els serveis socials. Aquí es fa una defensa del poder adquisitiu de les pensions i de la Llei de la dependència.

El sistema educatiu amb una aposta clara per l'educació pública és el tercer eix del memoràndum. La posició és clara contra l'augment de les ràtios d'alumnes per aula, les taxes educatives o la reducció de les beques menjador i les aportacions a les escoles bressol.

El quart eix es defineix a favor d'un sistema nacional de salut. Aquí es defensa un sistema públic, universal i equitatiu que posi

punt i final a la discriminació de col·lectius i a la retallada en prestacions sanitàries. Reclama aturar el procés de mercantilització de la sanitat i es mostra en contra del recopagament.

El cinquè eix parla de drets laborals i polítiques d'ocupació. En aquest punt, la creació d'ocupació i la lluita contra l'atur se situen com una prioritat ineludible. Aquest eix posa en valor les polítiques actives d'ocupació, la potenciació del Servei d'Ocupació de Catalunya, el diàleg i la concertació entre agents públics i socials o la protecció econòmica de les persones en atur, entre d'altres. El sisè eix fa referència a la cultura i a la recuperació del finançament i al suport a la creació cultural.

El setè eix parla d'una fiscalitat justa, redistributiva i mediantamentalment sostenible. Es reclama una fiscalitat justa i progressiva que gravi més les rendes del capital que les del treball, o la persecució del frau fiscal.

El vuitè eix fa referència a les polítiques industrials d'innovació, de recerca i de desenvolupament sostenible. Es demana una política industrial que afavoreixi les exportacions i dinamitzi el consum intern. Cal recuperar els recursos per a la investigació i la recerca com a base d'un canvi de model productiu.

Finalment, el novè eix recull la proposta d'aprofundir en la democràcia per fer viable aquesta Catalunya social. Aquí es parla de garantir l'expressió democràtica i el dret a decidir, de la protecció dels drets socials com a garantia de llibertat o de la persecució de la corrupció amb la imputació de les persones que hi estiguin implicades.

La Plataforma Prou Retallades, des del seu rebuig i la lluita en contra de les retallades socials i els atacs a l'estat del benestar, els drets i la dignitat, reivindica poder decidir les polítiques que es faran en el nostre país els propers quatre anys. ■

Combatre la crisi i la renovació del sindicat centren el X Congrés de la Confederació de CCOO d'Espanya

Amb la celebració del X Congrés de la Confederació Sindical de CCOO d'Espanya, els dies 21, 22 i 23 de febrer, hem tancat el cicle de congressos federatius i territorials del conjunt del sindicat que vam iniciar el mes de setembre amb la celebració de les primeres assemblees d'afiliats i afiliades als centres de treball i a les unions territorials.

El lema "Combatre la crisi. Renovar el sindicat. La força del treball" resumeix els principals objectius de treball de CCOO per als propers quatre anys.

En un context econòmic, social i polític negatiu, combatre la crisi és posar-se al costat dels treballadors i les treballadores que estan vivint, a la seva pròpia pell, els seus efectes més negatius, en forma de pèrdua d'ocupació i de prestacions, de rebaixes salarials, d'empitjorament de les condicions de treball i de pèrdua de drets socials.

Per combatre la crisi fan falta unes altres polítiques que apostin per la reactivació econòmica i la creació d'ocupació i no per les retallades de drets i serveis. Que facin del desenvolupament de l'estat del benestar i del suport al teixit productiu el motor per a la creació d'ocupació, per garantir la cohesió social i per al canvi de model productiu, mobilitzant tots els recursos econòmics disponibles amb una reforma fiscal justa, equitativa i progressiva, la persecució del frau i l'evasió fiscal i l'aplicació d'un impost a les transaccions financeres. Cal un canvi de polítiques a Catalunya, Espanya i Europa i CCOO ens emplacem a mobilitzar-nos amb el conjunt d'entitats i moviments socials per fer-ho possible.

Desafecció ciutadana

En els debats congressuals hem pogut constatar la profunda desafecció ciu-

tadana vers les institucions i la política. Les actuacions autoritàries de repressió de la protesta i mobilització ciutadana, el retrocés en els drets i les llibertats democràtiques i els casos de corrupció són evidències de la greu crisi política i institucional que estem vivint, que, ahora, és un obstacle per abordar les respostes als problemes socials. Necessitem una profunda regeneració democràtica que recuperi el paper de la política com a contrapoder en front dels lobbys econòmics i financers, que fomenti la participació ciutadana i la seva capacitat de decidir, que doti de transparència les institucions i que actuï de forma contundent davant dels casos de corrupció.

CCOO hem apostat per la renovació del sindicat, tant pel que fa a les estructures de funcionament i els òrgans de direcció com també en les pràctiques i les actuacions, amb l'objectiu de ser una organització més propera i útil als treballadors i les treballadores, reforçant l'afiliació com a garantia d'autonomia i independència, fomentant la presència organitzada als centres de treball i avançant en la unitat sindical i en les aliances amb altres organitzacions i moviments socials.

Toxo reelegit

Ignacio Fernández Toxo ha estat reelegit com a secretari general, amb el 85,6% dels vots dels delegats i les delegades. La nova Comissió Executiva, de 14 membres, expressa l'aposta del sindicat per la reducció, la renovació, el rejuveniment i la presència de dones en els òrgans de direcció. En la nova direcció confederal comptarem amb la presència de tres persones procedents de CCOO de Catalunya: Fernando Lezcano, com a secretari d'Organització i Comunicació; Montse Mir, com a secretària d'Internacional, i Tània Pérez, com a secretària de Joventut. ■

Dolors Llobet

Fernando Lezcano, Montse Mir i Tània Pérez, tres catalans formen part de la nova Executiva

Volen posar punt i final als serveis públics i socials

No pot ser que, de nou, els treballadors i treballadores paguin la incapacitat del Govern de fer front a la situació des de polítiques socials i econòmiques més equitatives

La ideologia dominant a Europa està portant les poblacions de diferents països a un empobriment continu i a una pèrdua important de drets socials i de ciutadania.

Les polítiques que genera aquesta ideologia es fonamenten en l'austeritat com a valor absolut i en la reducció de tot el que significa despeses i inversions en serveis públics i socials.

La reducció de serveis públics va íntimament vinculada a la privatització de molts d'aquests serveis, en una línia que pretén convertir els drets de les persones, conquerits amb molts anys de lluita i de progrés social, en negoci per a alguns inversors i especuladors. Els drets socials es converteixen en una mercaderia més per a qui se la pugui pagar.

Alumne avançat

El Govern de la Generalitat és un alumne avançat i un ferm defensor i practicant d'aquestes polítiques antisocials i profundament classistes. Pretén reduir el sector públic a la seva mínima expressió a còpia de privatitzacions contínues i el més discretes possible per evitar, al màxim, les protestes socials.

L'austeritat, fixant objectius de dèficit inassolibles, i el menyspreu dels serveis públics es concreten en fortes retallades en educació, sanitat i en altres serveis i, alhora, en la precarització de les condicions de treball de treballadors i treballadores.

De nou, el Govern de CiU, amb els grups parlamentaris que li donen suport, pretén fer recaure les polítiques d'austeritat en les retallades de serveis públics i socials i en la rebaixa dels salaris dels treballadors i treballadores del sector públic i del concertat.

Finançament insuficient

Tot i compartir que el finançament de Catalunya és injust i insuficient, no podem estar d'acord amb la idea que se'ns vol transmetre que no s'hi pot fer cap altra cosa i que les retallades són inevitables. El Govern de la Generalitat té marge d'actuació i, de fet, actua i opta per determinades polítiques que penalitzen les rendes de treball i no les rendes del capital.

Les retallades són evitables, i per fer-ho possible és necessari que s'apliquin noves polítiques fiscals per perseguir el frau i recuperar els impostos que, en els darrers anys, han afavorit les persones amb més poder econòmic; per altra banda, cal que la Generalitat faci un ordenament del deute amb entitats bancàries i empreses per reduir interessos i allargar terminis de pagament.

Gran pèrdua de poder adquisitiu

No pot ser que, de nou, els treballadors i treballadores paguin la incapacitat del Govern de fer front a la situació des de polítiques socials i econòmiques més equitatives. Els treballadors i treballadores ja hem patit retallades continuades que ens han portat a una reducció de més d'un 30% de poder adquisitiu en els darrers deu anys.

L'equilibri dels pressupostos ja no pot venir més de les rendes del treball, sinó de la fixació d'un objectiu de dèficit creïble, de polítiques fiscals progressives i equitatives i de la renegociació del deute contret amb entitats financeres i amb empreses concessionàries d'infraestructures.

En aquest context, els treballadors i treballadores dels serveis públics i concertats seguirem mobilitzant-nos, amb el conjunt de la societat, en contra de les privatitzacions i en defensa dels serveis públics i de les nostres condicions de treball. ■ **Xesús**

González

Lleida Social i CCOO, anem tots a l'una

CCOO de les Terres de Lleida creu que la consolidació i l'ampliació de Lleida Social és una eina estratègica per al sindicalisme confederal i per a la defensa dels interessos de les classes populars del nostre país.

La magnitud de les agressions que hem rebut les classes populars d'ençà del començament de la crisi depassa àmpliament l'àmbit que li és més propi al sindicalisme, el laboral. Ja no es tracta només de contrareformes laborals que empitjoren les condicions de treball i salarials dels treballadors i les treballadores, sinó que estem davant d'un atac gravíssim a la línia de flotació del que s'ha denominat estat del benestar i que afecta totes aquelles actuacions, generalment de caràcter públic, tendents a minvar les diferències entre les persones.

Aliances socials

Si la magnitud del problema ens depassa, en bona lògica havíem de cercar aliances socials amb totes aquelles organitzacions, institucions i persones que compartien amb nosaltres la diagnòsi i el tractament que requereix el problema. Ho hem fet a l'Estat espanyol, convocant l'anomenada Cimera Social; ho hem fet a Catalunya, participant en la Plataforma Prou Retallades, i ho estem fent a Lleida, amb la Plataforma Lleida Social. Els objectius són molt clars: dificultar fins a impedir el desplegament de polítiques de retallades de drets de les persones en matèria de salut, educació i serveis socials. Exigir, als governants, que canviïn unes polítiques econòmiques que ens porten directament al suïcidi econòmic i al genocidi social. Aportar alternatives als seus projectes. I tot això fer-ho on calgui. Des de la voluntat de sumar i de construir xarxes de solidaritat efectives que permetin millorar la situació de les persones afectades i adonar-nos que no estem sols i que junts som també, individualment, immensament més forts. ■

Nova revista digital de CCOO de la Catalunya Central

CCOO de la Catalunya Central (Bages - Berguedà - Osona) ha creat una nova revista digital anomenada *Assemblea digital*, que s'anirà editant i publicant en aquest territori per donar a conèixer els esdeveniments més rellevants d'aquestes comarques. Els números editats són accessibles a la pàgina web www.ccoo.cat/catcentral, dins l'opció "Publicacions", on trobareu l'històric de les revistes sindicals del territori, així com les que es vagin publicant. Des de la Catalunya Central es fa una crida a l'afiliació d'aquestes comarques perquè facilitin una adreça de correu electrònic de contacte a la qual es farà arribar informació d'interès, com, per exemple, la nova revista digital. Podeu fer arribar aquesta adreça a bages1@cco.cat indicant el nom i els cognoms de l'afiliat o afiliada. ■

Tradema, la força del comitè

S'ha aconseguit un bon acord per resoldre l'ERO de Tradema

L'empresa Tradema de Solsona ha tancat i aquest fet és negatiu, sobretot i en primer lloc, per a les persones que hi treballaven, i també per a Solsona i per a la seva comarca. D'aquest tancament, però, en podem extreure una lliçó positiva i és que, gràcies a l'acció del comitè d'empresa i dels sindicats, i a la unió dels treballadors, s'ha aconseguit un bon acord de tancament.

Des que la direcció de l'empresa va presentar un ERO d'extinció d'ocupació, van començar les reunions del comitè amb la direcció i tot un seguit de mobilitzacions de la plantilla per intentar, en principi, evitar el tancament de l'empresa i, si no fos possible, negociar unes bones condicions per a les persones que es quedaven sense feina.

Les accions que es van dur a terme —dues manifestacions a Solsona, una a Lleida i una a l'IKEA de Sabadell— anaven adreçades a pressionar l'empresa i van aconseguir la implicació de totes les institucions de la comarca i la ciutadania, i també de la Generalitat.

Finalment, no es va aconseguir mantenir l'empresa oberta, però sí un bon acord per resoldre l'ERO: 14 trasllats, 26 prejubilacions i indemnitzacions de 35 dies per any treballat amb un límit de 21 mensualitats i una indemnització màxima de 50.000 euros.

CCOO de Lleida, i en especial Fiteqa, en valora molt positivament el resultat després d'aquesta etapa tan dura i estarà molt atenta a les promeses fetes pel Govern de la Generalitat de treballar per reindustrialitzar el Solsonès. ■

Combatent la reforma laboral dia a dia al Baix Llobregat

Continua el binomi negociació-mobilització contra la reforma laboral

Aniversari nefast d'una norma que s'ha de revertir àmpliament, la reforma laboral del 2012 (amb el seu precedent *zapaterà*). La injusta, inútil, incomprensible norma que ha

imposat la dreta més rància d'aquest país en molts anys. La norma de les facilitats per acomiadar, de la flexibilitat només per a una de les parts, de la desregulació i la precarització de les condicions de treball, la norma que està fent forats estil gruyère al sistema de relacions laborals.

Un any en el qual CCOO no ha afluixat ni un mil·límetre en el seu binomi negociació-mobilització per ser útil als treballadors i treballadores, com a sindicat de classe que defensa els interessos d'aquests amb responsabilitat i sent conscients de la necessitat de mantenir l'ocupació i també els drets laborals i socials que tant ens ha costat aconseguir.

CCOO en lluita permanent però posant en primer lloc el valor de la negociació col·lectiva, dels convenis, vertebradors de drets i de possibilitats d'impuls consensuat als projectes que tinguin en compte les persones treballadores. Ho hem demostrat a Nissan, amb un acord de present i futur que validen massivament els treballadors i treballadores en assemblea. La direcció d'Iberia, però, sembla que no entén el mateix llenguatge, quan vol acomiadar milers de companys i companyes, o la de Storaenso, que redueix unilateralment un quinze per cent els salaris, o no s'entenen acords com el de Caprabo amb l'altre sindicat, o l'històric i nefast, com la reforma, conveni sectorial de grans magatzems.

Al Baix Llobregat seguim en peu de guerra contra la reforma laboral i els seus efectes, un conflicte que també portem al carrer, amb les organitzacions socials, amb la Marxa contra l'atur del dia 28 de febrer, amb el Fòrum Social Baix Llobregat. No volem un societat fràgil, plena de persones vulnerables i angoixades; volem una societat amb una ciutadania amb drets. La riquesa més important de qualsevol societat és la seva classe treballadora, la que tira endavant aquest país. ■ **Toni Mora**

Bellaterra
Universitat Autònoma de Barcelona
Edifici Eureka
Parc Tecnològic del Vallès

Sociosanitari S. Andreu
Edifici sanitari de 18.800 m² al barri de Sant Andreu de Barcelona, una àrea objecte d'una àmplia reforma urbanística per oferir tot tipus de serveis, habitatges (protegits i lliures) i espais comercials.

Eureka I
Edifici de 6700 m² concebut per acollir unitats de I+D d'empreses interessades en projectes tecnològics en col·laboració amb la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB). Es troba a la zona d'influència de l'accelerador de llum sincrotró Alba.

Edifici Media-Tic
Icona del 22@, el districte més innovador de Barcelona, està destinat a empreses de tecnologies de la informació. De 18.000 m², aquest espectacular edifici ha rebut nombrosos premis internacionals.

Barri de la Marina
Nou districte en desenvolupament en el sud-est de Barcelona. En aquesta zona de 40 hectàrees es desenvoluparà habitatge lliure i protegit, equipaments i zones verdes en una àrea privilegiada en transport públic.

Edifici CAC
Creat per albergar el Consell de l'Audiovisual de Catalunya. Aquest modern edifici d'oficines de 6000 m² es troba en el cor del districte 22@ per acollir a empreses tecnològiques i de la comunicació.

Banc de Sang i Teixits
Seu d'una entitat estratègica, el Banc de Sang i Teixits, en el sector de les ciències de la salut. Aquest edifici de 16.000 m² en la façana litoral del districte 22@ ha estat distingit per la seva aportació arquitectònica ambiental.

Torre Telefónica
Edifici de 33.000 m² guardonat amb múltiples premis internacionals ambientals i arquitectònics. És la seu corporativa de la multinacional Telefónica a Catalunya i del seu centre d'investigació i desenvolupament.

BZ Barcelona Zona Innovació
Aquesta àrea de 50 hectàrees del Polígon Industrial de la Zona Franca es destina a l'aterratge de noves empreses tecnològiques i innovadores, especialment per les del sector logístic, alimentari, tecnològic i cultural.

Barcelona, on invertir pensant en el futur
El Consorci promou sòl industrial, edificis i àrees urbanes a Barcelona, la gran urbs industrial i logística del sud d'Europa. Enclavament de comunicacions intercontinentals, Barcelona és sinònim de creació, innovació i qualitat de vida. És el millor entorn per als negocis que pensen en el futur. Aquests són alguns exemples de l'oferta immobiliària del Consorci per als inversors i les empreses.

Fem que
Barcelona progressi **elCONSORCI**
www.elconsorci.net **barcelona** zona innovació

CCOO exigeix el desbloqueig de la negociació del Conveni del metall de Catalunya

Aquest mes de març s'han iniciat les mobilitzacions per exigir a la patronal el desbloqueig de les negociacions del Conveni del metall de Catalunya, que ha de regular les condicions laborals i salarials de prop de 250.000 treballadors i treballadores dels sectors siderometal·lúrgics a Catalunya. El tret d'inici d'aquest procés mobilitzador va ser una jornada reivindicativa organitzada conjuntament per les federacions d'Indústria de CCOO i UGT que va congrega un miler de delegats i delegades del metall i de metal·logràfiques del conjunt de Catalunya que es van concentrar davant la seu de Foment del Treball.

Tot i que la mesa negociadora del Conveni autonòmic del metall es va constituir el març de l'any passat, la patronal del metall catalana, la Unió Metal·lúrgica de Catalunya, manté bloquejat el procés de negociació, així com la revisió salarial per a aquest 2013. Aquesta situació, ja preocupant per si mateixa, és agreujada pels canvis introduïts per les reformes laborals i de la negociació col·lectiva, aprovades pels governs del PSOE i del PP, ja que posen en risc els drets i les condicions laborals aconseguits en els darrers 35 anys, fins al punt que, si no arribem a un acord amb la patronal, correm el risc de quedar-nos sense convenis del metall a Lleida, el mes de juliol, i a Barcelona i Tarragona, el mes de setembre.

Davant d'aquesta situació, la Federació d'Indústria de CCOO de Catalunya hem emplaçat, per escrit, les patronals del metall a assegurar a negociar per acordar un conveni del metall de Catalunya, així com per revisar i incrementar les taules salarials del sector per al 2013, sense que la patronal hagi manifestat, fins al moment, cap intenció per desbloquejar la negociació col·lectiva. Per aquesta raó, hem obert un procés de mobilització per defensar el Conveni del metall de Catalunya, com la millor garantia dels drets i de

les condicions laborals dels treballadors i treballadores dels sectors metal·lúrgics del país, i per deixar clar a la patronal que no permetrem de cap de les maneres que els nostres convenis del metall quedin en un no-res, després de 40 anys de vigència.

Una eina per igualar les condicions i fomentar la justícia social

El Conveni del metall de Catalunya ens permetrà homogeneïtzar i igualar les condicions laborals dels sectors metal·lúrgics de Catalunya, que actualment estan regulades per cinc convenis sectorials diferents: els quatre provincials del metall i el de metal·logràfiques de Catalunya. Aquesta homologació es farà amb mecanismes de progressivitat, plantejant diferents fases o terminis, i de compensació de condicions homologables entre diferents convenis. Això ens permetrà fomentar la igualtat social i evitar la competència entre empreses per salaris més baixos, alhora que ens protegirà de les desfetes de la reforma laboral i ens ajudarà a mantenir i crear més ocupació en els sectors industrials.

Amb aquest Conveni, la negociació col·lectiva del sector del metall a Catalunya passarà d'articular-se en quatre convenis provincials a tenir regulades algu-

Un conveni únic del metall permetrà igualar les condicions laborals dels sectors metal·lúrgics de Catalunya

nes qüestions en el Conveni General del Metall, d'àmbit estatal, i la resta, en el futur Conveni del metall de Catalunya.

A la Federació d'Indústria de CCOO de Catalunya som conscients de la importància d'aquesta negociació, tant pel que ens hi juguem, com pel que significa construir un conveni autonòmic per als sectors industrials del metall a Catalunya, que transcendirà, de ben segur, altres sectors i també la manera d'entendre les relacions laborals a Catalunya. Els homes i les dones de CCOO hem defensat sempre que només entenem la construcció de Catalunya des de la perspectiva de la justícia, la igualtat i la solidaritat social. Aquest, i no cap altre, és el paper que ha de tenir el Conveni del metall de Catalunya: "Construïm la Catalunya dels treballadors i treballadores de la indústria". ■ **José Antonio Hernández**

CCOO no incrementa la quota per a l'any 2013

Tenint en compte la situació social, econòmica i laboral que es preveu per al 2013, amb taxes d'atur per sobre del 25%, amb una recessió econòmica terrible i amb un empobriment generalitzat que afecta la majoria dels treballadors i treballadores, la Comissió Executiva Confederal estima convenient l'esforç del conjunt de l'organització per no incrementar la quota sindical i mantenir els imports de l'any 2012.

Així, per al 2013, la quota d'afiliació, en funció de la situació laboral de les persones afiliades, serà la següent:

General: 11,10 euros

Jubilats:

- pensió de més de 8.400 € bruts anuals: 6,70 euros
- pensió de menys de 8.400 € bruts anuals: 5,50 euros

Aturats:

- amb prestació contributiva: 6,70 euros
- amb situació de subsidi/sense subsidi: 5,50 euros

Temporals:

- eventuals del camp: 6,70 euros
- treball a temps parcial: 6,70 euros
- fixos discontinus: 6,70 euros

Acció Jove:

Joves, menors de 30 anys, a la recerca de la primera ocupació: 1,70 euros

La quota d'afiliació cobreix una pòlissa col·lectiva de nou mil euros (9.000 €) en cas de mort per qualsevol tipus d'accident a l'afiliat o afiliada amb una antiguitat mínima d'un any i que està al corrent de pagament.

Per accedir a qualsevol quota inferior a la general, cal presentar la documentació que acrediti la situació laboral de l'afiliat o afiliada, i es farà efectiva a partir d'aquesta comunicació.

La quota sindical es considera despesa deduïble a l'efecte de l'impost sobre la renda de les persones físiques. Per justificar-la, cal conservar els rebuts pagats o els fulls de nòmina.

Què és la cooperació sindical?

CCOO de Catalunya destina el 0,7% de les seves quotes d'afiliació a projectes de cooperació que, amb el suport de diferents administracions públiques, du a terme a l'àrea mediterrània i a l'Amèrica Llatina per defensar els drets humans laborals. Però de quina cooperació estem parlant? Per què, per a CCOO, no tot s'hi val?

Per a CCOO l'única cooperació possible és aquella que és transformadora; aquella que canvia les relacions de dependència econòmica, d'explotació laboral, de manca d'igualtat i de menyspreu de la dignitat. Aquella que actua sobre les causes de les injustícies i fomenta la solidaritat. A diferència de la caritat, on hi ha algú que dóna (establint regles del joc) i algú altre que rep (sense po-

der opinar), quan fem cooperació sindical estem enfortint la capacitat de canviar les coses. I ho fem amb altres treballadors i treballadores o organitzacions, posant-nos tots i totes en joc, construint ponts entre la classe treballadora mundial, desplegant i reivindicant el diàleg social i la negociació col·lectiva com a elements irrenunciables del progrés democràtic.

Amb aquesta mirada, la Fundació Pau i Solidaritat de CCOO de Catalunya coopera, des de fa més de 20 anys, amb altres organitzacions sindicals, algunes de les quals han estat durament colpejades per l'ofensiva capitalista neoliberal. Estem parlant, només a títol d'exemple, de 29

Taller realitzat a Tànger dins de la "Campanya pel treball digne al Marroc" (febrer 2013)

sindicalistes morts a Colòmbia i 10, a Guatemala, el 2011; de més de 160 sindicalistes detinguts a Turquia; d'un gran nombre de persones amenaçades i detingudes a Tunísia, etc. A tot arreu s'està intentant anul·lar i deslegitimar qui defensa els drets de la classe treballadora. Amb la cooperació transformadora ens hi oposem! ■ **Michela Albarello**

Coneixes els avantatges d'estar afiliat a CCOO?

CCOO és el primer sindicat a Catalunya i a Espanya, per nombre de persones afiliades i per la seva representativitat. La presència i l'activitat desenvolupada per CCOO a les empreses i als sectors i al territori beneficia tots els treballadors i treballadores de manera general. Els afiliats i afiliades a CCOO tenen, a més a més, un seguit de beneficis i drets específics derivats del fet d'estar afiliats al sindicat. La quota sindical no només serveix per sostenir el sindicat i la seva activitat; a més, dóna avantatges concrets i mesurables per als afiliats i afiliades.

AVANTATGES MÉS RELLEVANTS

En primer lloc, l'**assessorament sindical i jurídic**.

A CCOO trobaràs assessors sindicals que t'informaran dels teus drets, tant individuals com col·lectius, i t'orientaran sobre les accions que cal adoptar, de manera completament gratuïta si estàs afiliat.

Si el que necessites és la intervenció d'un advocat o economista, CCOO disposa d'un gabinet jurídic i econòmic (**Gabinet Tècnic Jurídic de CCOO**) especialitzat en dret laboral, en seguretat social i en el contenciós administratiu, amb professionals de provada experiència i una àmplia implantació al territori, tant per atendre situacions individuals com col·lectives (ERO).

Els afiliats i afiliades poden accedir al servei jurídic en condicions molt avantatjoses: a partir dels sis mesos d'antiguitat en l'afiliació gaudeixen d'importants descomptes en els honoraris, descomptes que van millorant en funció d'aquesta antiguitat; consulta gratuïta a partir de l'any d'antiguitat, i el servei (escrits, demandes, conciliacions, judicis, recursos...) totalment de franc a partir dels vuit anys d'antiguitat. Consulteu les taules d'honoraris i els punts de consulta del servei jurídic a tot Catalunya a:

www.ccoo.cat/aspnet/gtj.aspx

En segon lloc, destaquem l'oferta que CCOO ofereix en matèria d'**assegurances**.

Des de 1995, hem anat consolidant i ampliant l'acord de col·laboració CCOO-ATLANTIS, que ha permès desenvolupar un model assegurador basat en els principis de l'economia social i el mutualisme, clarament diferenciat de l'oferta convencional.

Gràcies a l'acord CCOO-ATLANTIS, totes les persones afiliades amb un any d'antiguitat, i al corrent de pagament de les quotes sindicals, estan incloses en una pòlissa col·lectiva d'accidents que garanteix, en cas de mort per accident, una indemnització de 9.000 euros als seus hereus.

Assegurança gratuïta per a la representació sindical: d'altra banda, els treballadors i treballadores que desenvolupin una activitat sindical es beneficien d'un capital addicional de 6.000 euros en cas de mort per accident durant la seva activitat sindical. Poden adherir-se a aquesta cobertura els delegats i delegades, permanents sindicals, membres de juntes de personal, comitès d'empresa i altres membre electes del sindicat.

ATLANTIS Consultoria realitza una important tasca d'assessorament en sistemes de protecció social complementària, especialment pre-jubilacions, en estreta col·laboració amb les organitzacions del sindicat i els serveis jurídic.

Quant a assegurances per a particulars, l'oferta és amplíssima: automòbil, llar, caravanes, accidents personals, vida (inclouen una cobertura de protecció d'assegurances en cas d'atur), a banda de productes d'estalvi i pensions, protecció professional per a docents, protecció de la nòmina...

Consulteu els avantatges, visitant la pàgina:

www.ccoo.cat/aspnet/assegurances.aspx

Estar afiliat també té altres avantatges. La teva quota et permet obtenir **millors condicions** en les teves compres, vacances, hotels i cases rurals, viatges, oci, cultura, lloguer de vehicles... CCOO manté acords de col·laboració amb multitud de comerços i professionals, amb odontòlegs, òptiques, centres esportius...

Podem consultar el catàleg, continuament actualitzat, visitant:

www.ccoo.cat/aspnet/descomptes.aspx

CCOO sempre hem treballat per obtenir per als nostres afiliats i afiliades, a través de serveis propis o concertats, les millors condicions en l'accés a béns i serveis. ■ **Jordi Llorens**

TRAIEU-LI TOT EL PARTIT, A LA VOSTRA QUOTA!

LA FRASE Abraham Lincoln (1809-1865), advocat i polític estatunidenc. Setzè president dels Estats Units d'Amèrica.

“Es pot enganyar una estona tota la gent i tota l'estona una part de la gent, però no es pot pas enganyar tota l'estona tothom.”

INFRAESTRUCTURES

L'AVE arriba a Girona

CCOO de Catalunya valora com un avenç positiu l'arribada de l'AVE a Girona, que, després d'anys de retard, va entrar en funcionament el passat mes de gener.

La connexió ferroviària entre Figueres, Girona i Barcelona ha permès instaurar una proposta tarifària equilibrada i competitiva, i, a més, ha reconduït els preus de l'alta velocitat a Tarragona i Lleida, on Renfe no oferia títols multiviatge.

Des del sindicat es defensa que es reforcin els horaris i combois que donin més servei a la ciutadania, especialment en hores punta, i que això serveixi també per al transport de certes mercaderies entre el port de Barcelona i el sud de França. En general, s'ha de potenciar la intermodalitat en el transport públic a tot el territori, amb la integració física, tarifària i horària de tota la xarxa. ■

ANIVERSARI

El programa de CCOO a Televisió de Catalunya arriba al número 200

Fruit d'un acord entre Televisió de Catalunya i els sindicats majoritaris, es va iniciar, el 12 de juny del 1993, l'emissió de programes sindicals a la televisió pública catalana. Per tant, enguany farà 20 anys d'aquestes emissions que han mostrat la història social i laboral del nostre país de les darreres dues dècades. Vagues generals, conflictes laborals i reivindicacions socials de tota mena han conformat els guions d'aquests programes, que són la crònica de l'activitat de CCOO en tots els àmbits de la seva actuació com a primera organització social de Catalunya. Precisament, coincidint amb aquesta efemèride, el proper mes d'abril, el Canal 33 emetrà el programa de CCOO número 200. Actualment, l'espai sindical de Comissions s'emet el segon diumenge de cada mes al Canal 33, la matinada de diumenge a diilluns, al voltant de les 00.30 hores aproximadament. ■

COMUNICACIÓ

Nou dossier de premsa gratuït al mòbil

Des del passat mes de gener podeu disposar, de forma gratuïta, del dossier de premsa sindical de CCOO, en format RSS, al vostre mòbil o a Internet a través de l'adreça <http://www.ccoo.cat/dossier>.

Hi trobareu les notícies que publica el sindicat abans que ningú i les seccions d'economia i societat, entre d'altres, dels principals diaris catalans i estatals.

Tot i que hi ha moltes possibilitats per veure fonts RSS, us recomanem alguns serveis i aplicacions per poder llegir el dossier de CCOO còmodament: Google Reader (a través del web), MobileRSS (per a iPhone i iPad), Flipboard (Android) i Feed Reader (per a Windows Phone).

Esperem que us sigui útil per estar ben informats i per compartir amb qui vulgueu la informació sindical a les xarxes socials. ■

SEGIS

Alfons López & Pepe Gálvez

**NOMÉS
D'ABRIL A MAIG**

**"Sense ulleres
la vida es veu
d'una altra
manera"**
Inmaculada Nieto

¡ACOMIADA'T ARA D'ULLERES I LENTILLES!

Promoció
CIRURGIA REFRACTIVA LÀSER

750€/ull

Consulta mèdica preoperatòria

35€

Tarifa General: 995€/ull. Excepte Lasik/Lasek Z-100. Tarifes vàlides per a tractaments dels dos ulls.

Promoció vàlida fins 31/05/13. No acumulable a altres ofertes.

ACREDITACIÓ
d'afiliat

[CIRURGIA REFRACTIVA LÀSER] [VISTA CANSADA] [CATARACTES]

IMPREScindIBLE PRESENTAR
a la 1ª visita a Clínica Baviera.

Resta de consultes i serveis 10% dte.
Excepte anells i lents intraoculars.

Barcelona. Carrer Balmes, 183 | 933 62 49 90 · **Barcelona.** Carrer de Ganduxer, 71 | 933 62 49 90 · **Girona.** Carrer Emili Grahit, 75 | 972 48 41 31
Hospitalet. Rambla de Just Oliveras, 48 | 932 60 05 10 · **Mataró.** Carrer dels Pirineus, 36 | 937 41 92 00 · **Reus.** Carrer de Castellvell, 12 | 977 32 80 60
Sabadell. Carrer de Prat de la Riba, 53 | 937 45 09 52 · **Tarragona.** Carrer de Pere Martell, 41 | 977 25 19 32

LÍDER A ESPANYA EN OFTALMOLOGIA AVANÇADA

TARIFES I PROMOCIÓ VÀLIDES NOMÉS A LES CLÍNQUES DE CATALUNYA

Compta
amb mi
contra la
pobresa.org

El Conte de la Tortuga i la Cebre

PER DANI PEDROSA

**Per combatre la
pobresa infantil, tot suma.
Fins i tot un conte.**

 Save the Children

Obra Social "la Caixa"

Des de l'Obra Social "la Caixa", ja hem aconseguit que més de 200.000 nenes i nens rebin ajuda continuada. Però, per eradicar aquest problema tan greu, tothom compta. Per això, també impulem aquest projecte a favor de Save the Children: per fer que la pobresa infantil sigui una història que cap nen de casa nostra hagi de viure.

**Entra a comptaambmicentralapobresa.org
o envia **CONTE** al **28029*** i col·labora en
la lluita contra la pobresa infantil.
Comptem amb tu.**

*El cost íntegre per a clients de Movistar, Vodafone i Orange és d'1,20 euros i es destinarà íntegrament a projectes socials de la Fundació "la Caixa". La resta d'usuaris ho han de consultar amb l'operador. Cost màxim: 1,45 euros, IVA inclòs; contribució màxima: 1,20 euros. Número utilitzat per la Fundació "la Caixa" per a donacions sense finalitats comercials. Operat per Alvento, núm. d'atenció al client: 902 88 77 86 / alvento.es. Informació legal i protecció de dades: www.laCaixa.es/ObraSocial/ / info@fundaciolacaixa.es

Descobreix aquí el conte del Dani

